

"Dacă vor tăcea aceştia, pietrele vor striga."
(Sf. Evanghelie după Luca 19, 40)

CUVÂNTUL LEGIONAR

Periodic al Românilor naţionalişti creştini

- în duhul NAŢIONAL CREŞTIN al lui Corneliu Zelea-Codreanu -

Anul XI Nr. **134 SEPTEMBRIE 2014** ***Apare în ULTIMA ZI a lunii*** **2,5 lei**

Director fondator: NICADOR ZELEA-CODREANU

Redactor-şef: Nicoleta Codrin

RELAŢII CU PUBLICUL:

Marius Prichici OP 32, CP 157, Bucureşti, tel.: 0746700117, e-mail: cuvantul-legionar@zelea-codreanu.com

SITE: www.zelea-codreanu.com

CUPRINS:

Editorial: DEŞTEAPTĂ-TE, ROMÂNE!

Lansarea oficială a proiectului **"Constituţia Ţinutului Secuiesc"** (care prevede preşedinte, Parlament şi executiv regional unguresc, limba oficială maghiară, acapararea întregului patrimoniu şi a resurselor din zonă, 50% din profitul realizat aici etc.) nu ne miră. Cu lipsa de reacţie a autorităţilor statului român (Procuratură, guvern), a politicienilor şi a mass mediei, ne-am obişnuit. Ceea ce se admite ungurilor din România nu se permite nimănui în lume.

Şcoli etnice, organizaţii profesionale şi culturale etnice, fundaţii şi ziare etnice, partide care luptă (chiar prin statut) pentru dezmembrare statului român, autorităţi locale care nu se supun legilor statului român în care funcţionează şi de la care iau bani. Ziare în limba maghiară în care ne insultă zilnic ca naţie, ne numesc "opincari", "invadatori" (ne invadăm ţara?), "Mitici", "hoţi", personalităţile noastre istorice sunt batjocorite, iar forumurile lor sunt pline

de murdării de genul "ţară de kkt". Cineva a avut curiozitatea să adune peste 50 de pagini de astfel de abjecţii scrise în presa de limbă maghiară despre noi, ca naţie.

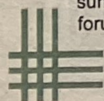
Tot felul de asociaţii, foraţii de muzică şi de indivizi vin în România şi strigă "Să piară Trianonul", adică luptă pe faţă pentru desfiinţarea actualului stat român, fără ca statul acesta să ia vreo măsură contra lor. Ba dimpotrivă, pe liderii lor îi iau la guvernare.

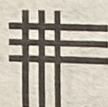
Intelectualitatea ungurească din România, mai cu seamă cadrele didactice, au dublu standard de discriminare: predau în şcolile etnice şi invadează şi şcolile româneşti.

Păi dacă vreţi separatism, românii de ce nu au dreptul să procedeze la fel şi să elimine din instituţiile statului orice ungur?

(continuare în pag. 2)

Nicoleta Codrin

DEŞTEAPTĂ-TE, ROMÂNE! (continuare din pag. 1)

Să ducem separatismul până la ultimele consecinţe. Nu doar pentru unii....

Discriminarea e acceptată de majoritate, care n-are curajul de a le pune oglinda în faţă şi a-i trata la fel: nici un post în instituţiile româneşti. Separatism vreţi, separatism vă oferim.

Nu vreţi să învăţaţi limba română? Nici o problemă! Dar nu vă angajăm în instituţiile statului român: nici la Primărie, nici la Tribunal. Faceţi-vă spital numai pentru etnicii voştri, dacă vă obsedează separatismul.

Organizaţii culturale, politice etc. pe criterii etnice pentru ca apoi să intraţi şi-n organizaţiile naţionale româneşti? În nici o ţară din lume nu există partide politice pe criterii etnice, cu excepţia României Dacă vrem să fim unici în istorie cred că este bine să începem cu altceva.

Nu mai vorbim de faptul că România este singura ţară din lume care trimite în Parlamentul European cetăţeni români de etnie ungurească care luptă acolo contra statului care i-a trimis, fără ca statul cu pricina să ia vreo măsură contra lor. Reprezentanţii celorlalte ţări sunt uluiţi de asemenea europarlamentari şi de asemenea stat.

Suntem în plin teatru absurd.

Transilvania a fost voievodat autonom de la Ştefan cel Sfânt care a unit şi creştinat triburile ungureşti, până în 1699, când a devenit provincie austriacă - ca şi Ungaria.

În urma pactului dualist din 1867 Ungaria a devenit regat în cadrul imperiului (numit, din acel moment, "Austro-Ungar). Transilvania şi-a pierdut independenţa în 1699 şi a aparţinut până în 1918 Imperiului Habsburgic, **nicidecum Ungariei**.

După înfrângerea şi destrămarea Imperiului, în urma primului război mondial, Ungaria devine stat independent, iar Transilvania alege să se unească cu România. De atunci începe **obsesia ungurească.**

Ungaria a fost prima ţară europeană care a importat revoluţia bolşevică, iar Bella Khun a încheiat o alianţă cu Lenin, urmărind dobândirea Transilvaniei sub faldurile internaţionalismului proletar.

În preajma celui de-al doilea război mondial s-a aliat cu puterile Axei pentru a anexa Transilvania, reuşind să obţină partea de nord-vest a acestei provincii româneşti **pentru prima dată în istorie,** prin Dictatul de la Viena.

După înfrângerea suferită în cel de-al doilea război mondial, în primii ani ai comunismului maghiarii au avut ponderea principală în Partidul Comunist Român pe teritoriul Transilvaniei şi au reuşit să obţină drept **cadou de la Stalin, prin Petru Groza, constituirea Regiunii Autonome Maghiare,** care includea jud. Mureş, Harghita şi Covasna (1952), adică **exact ceea ce este revendicat acum sub numele de "ţinutul secuiesc".**

Iar retorica liderilor udemerişti de azi mai invocă aşa-zisul "ţinut secuiesc", în relaţie directă cu modelul istoric al Ţării Bârsei, Ţării Făgăraşului, Ţării Oaşului etc.

"Tot aşa este şi <<Ţara Secuilor>>. Ce aveţi cu noi, domnilor? Nu vedeţi că urmăm un exemplu luat de la români?" - încearcă ei să dezinformeze opinia publică.

Nici vorbă de "exemplu"! **"Ţările" româneşti** nu sunt stabilite pe criterii etnice, ci **geografice!** Nu putem merge pe denominare etnică într-o organizare **administrativă**" (directorul Institutului de Istorie "George Bariţiu" din Cluj-Napoca, prof. N. Edroiu).

După 1989 Ungaria încearcă să obţină autonomia teritorială a maghiarilor din Transilvania sub steagul UE, agitând povestea comunistă a aşa-zisului "ţinut secuiesc".

Această UE, atât de refractară naţionalismelor ţărilor membre, tolerează şovinismul statului ungar şi al minorităţilor ungureşti din statele limitrofe Ungariei. Cum se explică? Noi v-am spune, dar vă lăsăm să desluşiţi singuri acest "paradox", ca să nu ziceţi că suferim de teoria conspiraţiei. (Ajutător: uitaţi-vă la desenul de pe prima pagină).

Să ne reamintim însă că primarii UDMR au pierdut toate procesele cu steagul acestui ţinut arborat pe domeniul public datorită prefectului de Covasna, tânărul doctor în drept administrativ Codrin Munteanu care a câştigat în instanţă coborârea steagului secuiesc de pe frontispiciul instituţiilor publice. **Aşadar, dacă se vrea, se poate. Dacă îşi propun să facă ordine, conform legii, instituţiile statului sunt eficiente.**

Pentru că a apărat legea şi statul român în Covasna, prefectul Codrin Munteanu a fost însă... eliberat din funcţie! De Ponta. Pentru a face pe placul UDMR! Ponta, lider de opoziţie în 2012, declara că „ţinutul secuiesc nu există", iar ca prim ministru îl demite pe singurul profesionist care apăra România, la propriu, de formarea unui ţinut secuiesc. Ca de obicei, promisiunile electorale au fost minciuni sfruntate. Doru Decebal Feldioreanu remarca în urmă cu un an:

*"**Nici Horia Grama, deputatul românilor din Covasna**, reconfirmat în 2012 în funcţie, **şi nici deputatul de Harghita, Mircea Duşa,** fost ministru al Administraţiei şi Internelor şi actual ministru al Apărării Naţionale, **nu au întreprins nici o măsură** de a-l împiedica pe Victor Ponta să trădeze. Ei, **tocmai ei, care au fost votaţi de românii din cele două judeţe ca să îi apere de valul de extremism al liderilor UDMR**, PCM, PPMT, CNS, CNMT ş.a.m.d..*

*În concluzie, rămâne fapta. Şi anume că şi cu concursul lui Mircea Duşa şi al lui Horia Grama, cei doi de la care încă mai aveam aşteptări, UDMR a ieşit din nou învingător şi dănţuieşte pentru că, iată, şi de la înălţimea celor 3,6% voturi pe care, se pare, le-au obţinut în realitate la alegerile parlamentare, **fac ce vor cu puterea română, care de data asta are 70% şi, deci, nu mai avea nevoie, pentru prima oară în ultimele două decenii, de ei.** Cu alte cuvinte, după ce au fost băgaţi în Parlament cu forţa, acum liderii ungurilor ne râd din nou în nas."*

Primul guvern de români adevăraţi va trebui să scoată UDMR de pe lista celor care pot candida în alegeri!

Cu tot regretul însă, nu suntem optimişti în această privinţă. Cine să-i desfiinţeze, noi, românii de rând, care de 25 de ani votăm constant cu partidele care ne trădează şi se aliază cu UDMR pentru că nu reuşesc să se înţeleagă să facă o majoritate românească? Culmea culmilor este că şi atunci când au majoritatea şi ar putea guverna fără unguri, nu o fac (cazul actualului cabinet Ponta).

De situaţia în care ne aflăm nu numai ungurii sunt de vină, ci în primul rând noi, românii. Dacă minoritarii şi străinii folosesc tot felul de metode subversive pentru a ne manipula şi a ne prosti, noi de ce nu ripostăm, mai ales că ştim deja ce se întâmplă? Este adevărat că de 25 de ani suntem manipulaţi şi trădaţi de liderii noştri politici, dar încă nu ne-am trezit? **Încă ne mai străduim să alegem din gunoiul politic actual? *"DEŞTEAPTĂ-TE, ROMÂNE..."*!!**

PROIECTUL AŞA-ZISEI "CONSTITUŢII" A "ŢINUTULUI SECUIESC"

- fragmente -

Redăm mai jos câteva prevederi pe care le considerăm esenţiale, acestea fiind **o selecţie din cele 100 de articole** ale proiectului de autonomie, care fac din regiune **un stat în stat.**

Organele regiunii sunt: consiliul regional şi executivul regional. Consiliul regional este compus din 77 de membri aleşi prin vot universal şi direct pe teritoriul Ţinutului Secuiesc. (...)

***În domeniile normative care nu sunt de competenţa regiunii dar care reprezintă interes special pentru acesta, consiliul regional poate vota proiecte de acte normative.** Acestea vor fi trimise de către preşedinte Guvernului României pentru a fi prezentate în Parlament.*

Executivul regional îşi are sediul în municipiul Miercurea Ciuc.

***Preşedintele regiunii este preşedintele executivului regional şi reprezintă regiunea.** El participă la şedinţele Guvernului României la care sunt tratate probleme ce privesc regiunea. **Preşedintele regiunii conduce serviciile publice deconcentrate ale ministerelor** şi ale celorlalte organe ale administraţiei publice centrale de nivel regional din Ţinutul Secuiesc.*

Executivul regional este organ executiv al regiunii, având următoarele competenţe:

*a) elaborarea normelor de aplicare a **actelor normative adoptate de consiliul regional**; (...).*

c) administrarea patrimoniului regional, controlul gestiunii banilor publici regionali, a serviciilor publice regionale, alte atribuţii ce îi sunt conferite de prezenta lege sau alte acte normative; (...).

***Legile, decretele şi hotărârile de guvern care interesează regiunea sunt publicate în limba maghiară în buletinul oficial al** regiunii fără a prejudicia intrarea lor în vigoare.*

***Drumurile, autostrăzile, căile ferate şi apeductele de interes exclusiv regional** care sunt determinate prin normele de aplicare a prezentului statut, fac parte din domeniul public **al regiunii**.*

Pădurile** proprietate de stat din regiune, **minele, carierele de piatră şi exploataţii de turbă** a căror folosinţă este retrasă proprietarului de fond, edificiile destinate funcţionării unor servicii publice regionale precum şi mobilierul şi alte bunuri ale acestora constituie **patrimoniul inalienabil al regiunii.** (...) **Imobilele din proprietatea statului** situate în regiune sunt **transferate în patrimoniul regiunii.

*Se fac **venit al bugetului regiunii** următoarele:*

a) 50% din impozitul pe veniturile din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal colectat în urma transferului proprietăţilor de pe raza regiunii;

b) 20% din taxa pe valoarea adăugată colectată de la firmele din regiune, după efectuarea restituirilor către acestea; (...)

*d) **50% din profitul net realizat de Loteria Română pe teritoriul regiunii** şi 60% din taxa pe jocuri de noroc colectate la nivel de regiune.*

*În vederea finanţării noilor atribuţii prevăzute de prezentul statut, **veniturile bugetelor judeţelor din cadrul regiunii se suplimentează** cu următoarele cote defalcate din veniturile bugetului de*

a) 50% din veniturile din concesiuni şi închirieri aferente obiectivelor concesionate sau închiriate în raza judeţului;

b) 50% din acciza aplicată pe produsele energetice şi tutun produse/vândute în judeţ;

c) 50% din taxa pe valoarea adăugată colectată de la firmele din judeţ, după efectuarea restituirilor către acestea; (...)

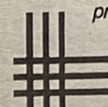
f) 90% din toate alte taxe directe sau indirecte colectate de trezorerie, cu excepţia taxelor locale sau ce revin regiunii ori altor instituţii publice.

*În vederea declarării şi **colectării impozitelor şi taxelor care se generează pe teritoriul Ţinutului Secuiesc, societăţile comerciale care nu-şi au sediul social în Ţinutul Secuiesc au obligaţia de a înfiinţa un punct de lucru, ca centru de profit.***

***2/3 dintre magistraţii** de la Curtea de Apel Târgu Mureş respectiv tribunalele judeţelor Covasna, Harghita şi Mureş şi a judecătoriilor Sf. Gheorghe, Târgu Secuiesc, Miercurea Ciuc, Odorheiu Secuiesc, Gheorgheni, Târgu Mureş, Sângerorgiu de Pădure **trebuie să aparţină comunităţii maghiare,** iar 1/3 comunităţii româneşti. (...) Cel puţin 1/3 dintre magistraţii judecătoriilor din localităţile în raza de arondare cărora comunitatea maghiară este minoritară, trebuie să aparţină acestei comunităţi.*

Notă: Consiliul Superior al Magistraturii a evidenţiat prevederile constituţionale care se referă la îustiţie: "Justiţia se înfăptuieşte în numele legii", este "unică, imparţială şi egală pentru toţi", iar "judecătorii sunt independenţi şi se supun numai legii".

(continuare în pag. 9)

Aniversare

"CUVÂNTUL LEGIONAR", UNSPREZECE ANI

"***Jurăm să apărăm Mişcarea Legionară** cu toată puterea noastră împotriva a tot ce ar putea s-o ducă pe căi de compromisuri sau compromitere; sau **împotriva a tot ce ar putea măcar să-i scadă înalta linie morală***"! Acest legământ l-am depus când am fost confirmaţi legionari de ultimul comandant al Căpitanului, dr. Ionel Zeana, şi am primit din mâna lui săcuşorul cu pământ din locurile glorioase de bătălie ale domnitorilor români. **Asta facem de atunci, iar de 11 ani încoace ŞI prin intermediul revistei, care luna aceasta a intrat în cel de-al 12-lea an de apariţie neîntreruptă.**

Îmi stăruie în amintire **o vară de demult**, în care mă plimbam cu Nicador Zelea-Codreanu, Nicoleta Codrin şi câţiva camarazi prin pădurea seculară de la Caraorman şi croiam entuziaşti planuri legionare în liniştea profundă a acestui capăt de lume, tulburată doar de ţârâitul greierilor. *Stelele păreau atât de aproape!* Aici am proiectat – mai mult în joacă – revista: i-am stabilit titlul, rubricile. Visam. Nu eram nici unul de profesie jurnalist sau scriitor, iar editarea unei publicaţii lunare părea o utopie. **Şeful însă gândea exact în spiritul unchiului său.**

Atunci când Căpitanul a decis să înceapă construcţia Casei Verzi pe un teren primit în dar, legionarii, puţini şi săraci, erau foarte sceptici.

"Aveţi cinci lopeţi?"

"Da, Căpitane!"

"Dar cinci oameni care să le mânuiască?"

"Sigur că da!"

"Atunci începeţi să săpaţi pentru fundaţie!"

Văzând munca tinerilor naţionalişti, românii s-au mobilizat: diverşi simpatizanţi au donat materiale de construcţie, ciment şi lemn, oamenii se opreau pe şantier două-trei ore când veneau de la servici ca să dea o mână de ajutor, şi la fel făceau şi elevii când ieşeau de la şcoală. Casa Verde se înălţa văzând cu ochii în ciuda lipsei fondurilor băneşti, sub conducerea prinţului diplomat Alecu Cantacuzino, numit de Căpitan şef de şantier. Unchiul lui, gen. Gh. Cantacuzino-Grănicerul, erou din primul război mondial, cucerit de dăruirea şi hotărârea acelor tineri, a donat bani şi vagoane de ciment. A pus la dispoziţia Mişcării nu numai casa sa din Gutenberg şi terenul de alături pentru construirea unui sediu central, ci însăşi viaţa: a intrat în Mişcare şi a rămas până la moarte.

Pe acelaşi principiu a mers şi nepotul Căpitanului: unde pune creştinul mâna, pune şi Dumnezeu mila. Nu degeaba era un Zelea-Codreanu!

"Mişcarea a rămas la cheremul simiştilor şi trebuie să fim câinii ei de pază" ne spunea Şeful. *"Să fim asemenea vestalelor care întreţineau focul sacru.* ***Dacă jarul mocneşte, odată şi-odată va sări din el scânteia care să reaprindă focul.***"

Senatul Legionar a salutat iniţiativa noastră. Bătrânii legionari din ţară şi din exil au pus mână de la mână, au rupt din modestele lor pensii pentru amenajarea unui sediu şi tipărirea revistei, noi am pus frunte lângă frunte şi "osul la bătaie".

Aşa a luat naştere "Cuvântul Legionar" care şi-a inaugurat primul număr în septembrie 2003, cu ocazia comemorării masacrului elitei Căpitanului.

Obiectivele urmărite erau (şi sunt în continuare) **numeroase:**

- să-i trezim pe români din "somnul cel de moarte", să le revigorăm spiritul prăbuşit,
- **să-i mobilizăm la luptă pentru recucerirea drepturilor uzurpate de străini** în propria ţară,
- să luăm atitudine faţă de problemele actuale şi **să oferim soluţii naţionaliste şi creştine,**
- să contracarăm atacurile perfide ale duşmanilor (aceiaşi cu cei "de ieri"),
- să dezvăluim aberaţia simistă crescută parazitar pe trunchiul Legiunii
- şi, nu în ultimul rând, să facem cunoscute principiile Mişcării, **să prezentăm istoria necenzurată, sădind în sufletele tinerilor dragostea pentru tot ceea ce ne-au lăsat strămoşii,** cu sacriciul vieţii lor, şi pe care suntem pe cale să le pierdem, începând cu pământul şi terminând cu spiritualitatea.

Cea mai grea problemă a fost (şi a rămas) cea a **distribuţiei.**

Marile trusturi de presă fie nu ne-au acceptat, fie nu ne-au plătit nimic (Rodipet), fie ne-au pus taxe imposibil de susţinut, în paralel cu sabotarea distribuţiei (Ringier).

Ne "încăpăţânăm" să scoatem revista pe hârtie şi nu doar în format digital pentru că prezintă mult mai multă încredere cuvântul tipărit, are altă autoritate, dar şi pentru că jumătate dintre românii cărora ne adresăm n-au acces la internet.

"Cuvântul Legionar" a trăit şi **trăieşte în continuare** din mila lui Dumnezeu: **din abonamente, din distribuţia puţinilor difuzori voluntari din ţară,** şi din rarele şi micile donaţii, în general de dimensiunea a două cifre. **Şi, bineînţeles, din munca noastră benevolă.** Am renunţat de bună voie la o viaţă comodă, la distracţii şi.chiar la a ne "aranja" cât mai bine în societate. Oricum, în ziua de azi nu te poţi îmbogăţi prin mijloace cinstite, iar calea măririlor e deschisă doar celor fără nici un scrupul. Muncim ca să supravieţuim (ca ingineri, cercetători ştiinţifici, tehnicieni, medici etc.), iar timpul liber este închinat unui ideal, Legiunii.

Cu ocazia aniversărilor se fac bilanţuri: ***suntem mulţumiţi de ceea ce-am realizat? Sincer, nu:*** am fi dorit să avem o avalanşă de colaboratori, am fi dorit ca revista să poată fi găsită la toate chioşcurile de ziare din ţară. ***Nemulţumirea este însă motorul progresului...*** Iar la capăt de drum (căci va veni şi ceasul acesta), vom putea da raportul senini, asemeni Şefului nostru: *"Căpitane, te-am iubit: am mers pe drumul trasat de tine."*

Corneliu Mihai

secretar de redacţie

membru al Senatului Legionar

Luna aceasta, pe data de 27, Nicador Zelea-Codreanu urma să împlinească 79 de ani. I-a împlinit însă în inimile noastre, aşa că îi "dăm cuvântul" reproducând un fragment dintr-un articol-program, în completarea celor de mai sus:

Apariţia revistei este urmarea directă a necesităţii Mişcării Legionare de a-şi clarifica poziţia faţă de situaţia creată prin apariţia a tot felul de grupări, grupuri şi grupuleţe care îşi revendică originea din Mişcare.

Aparent, proliferarea acestor organizaţii, mai mari sau mai mici, ar trebui să ne bucure, dar în măsura în care au înţeles că unicitatea şi puritatea acestei Mişcări politice are la bază un principiu pe care până astăzi nu l-a enunţat nimeni sub forma cea mai simplă şi cea mai directă: *"SCOPUL NU SCUZĂ MIJLOACELE"*!! La aceste patru cuvinte se poate rezuma filosofia şi noutatea absolută a acestei organizaţii politice.

Concepţiile iudaice rămase de la Machiavelli, de genul "Scopul scuză mijloacele" sau "Politica este arta compromisului" de la nu ştiu care politician, nu pot fi o scuză pentru lipsa oricărui fel de conştiinţă a celor care o practică, un fel de certificare a comportamentului necreştin, care se reflectă automat asupra omului, a familiei, a neamului românesc.

Orice organizaţie, începând de la clasicul şi cunoscutul "cuib" care se declară de sorginte legionară, trebuie trecută prin filtrul acestor patru cuvinte: "SCOPUL NU SCUZĂ MIJLOACELE". Aceasta este esenţa Mişcării Legionare!

Începând cu "simismul", cel mai mare distrugător al Mişcării, căci, aşa cum a profeţit Corneliu Zelea-Codreanu, *Mişcarea nu va putea fi înfrântă decât cu ajutorul duşmanului din interior,* care încearcă să îşi justifice crimele prin categorisirea lor ca gesturi obligatorii datorită împrejurărilor istorice, **şi continuând cu "inconştienţii"** (eufemistic vorbind) **care promovează acelaşi comportament, justificând DEVIERILE GRAVE prin necesitatea adaptării la împrejurările cotidiene,** ***toate aceste organizaţii sunt nişte hibrizi care, mai devreme sau mai târziu, vor avea un rol distructiv.***

A doua menire a revistei noastre a fost şi este **precizarea** fără echivoc a **poziţiei legionare** în legătură cu o serie de **evenimente şi afirmaţii mincinoase ale duşmanilor ţării,** replică la atacuri venite în special din partea unor cercuri iudaice sau a trădătorilor vânduţi acestor cercuri, fiind singurul loc unde ne putem face publice (să zicem, la scară naţională) punctele de vedere.

La întrebarea îndreptăţită a unor persoane, ***dacă ne putem aroga dreptul de a spune noi ce este bine şi ce este rău,*** *vom răspunde: SUNTEM ÎNDREPTĂŢIŢI* din două motive:

- primul ar fi că **suntem singurii care respingem făţiş şi fără echivoc deviaţia simistă** cu toate "sucursalele" ei mai mici sau mai mari,

- al doilea argument este că, prin comportamentul nostru, apropos de **filtrarea evenimentelor de orice fel prin sita deasă a doctrinei legionare**, nu putem să greşim decât în măsura în care ideologia legionară va putea să fie vreodată dovedită ca falsă sau greşită! Deocamdată, aceasta reprezintă – pe plan naţional şi internaţional – tot ce a putut da mai frumos şi mai corect sufletul creştinului perfect.

Suntem dispuşi să susţinem orice fel de confruntare de idei cu oricine doreşte să demonstreze că suntem pe un drum greşit.

În al treilea rând, trebuie să fiţi avizaţi asupra următorului fapt: apariţia şi conţinutul articolelor sunt legate de problemele legate de actualitatea de moment – sau **ce ni s-a părut nouă mai semnificativ, mai important de explicat, de semnalat, de contracarat** sau de încunoştinţare a cititorilor.

Este foarte posibil să apară repetări; nu "batem apa în piuă": **este inevitabil să repetăm argumente sau exemple atâta timp cât duşmanii Legiunii şi ai României şi-au făcut o tactică din repetarea până la intoxicare a unor minciuni**; ei au timp să utilizeze sistemul "picătura chinezească" în planurile prevăzute pe sute de ani înainte.

Nicador Zelea-Codreanu

Aniversare

CĂPITANUL, O SUTĂ CINCISPREZECE ANI

Cu ocazia împlinirii, pe data de 13 septembrie, a **115 ANI DE LA NAŞTEREA LUI CORNELIU ZELEA-CODREANU,** reproducem un articol ignorat de majoritatea românilor: *"PROFILUL INTERIOR AL CĂPITANULUI"*. A fost publicat la Sibiu în 1940, în ziarul "Glasul strămoşesc".

Acest text, **împreună cu faptul că mergem pe drumul trasat de el, credem că reprezintă cel mai frumos omagiu** pe care i-l putem aduce în veşnicie Fondatorului Mişcării Legionare.

Articolul este cu atât mai demn de reţinut, cu cât este scris de un mare şi renumit ***sceptic*:** filosoful **EMIL CIORAN**.

Iată câteva **fraze memorabile** care îl descriu pe Căpitan aşa cum n-a mai făcut-o nimeni:

"Virtuţile unui Neam s-au întruchipat în el";

"El n-a vrut să îndrepte mizeria aproximativă a condiţiei noastre, ci să introducă absolutul în respiraţia zilnică a României";

"Soluţiile lui sunt valabile în imediat şi în veşnicie";

"Istoria nu cunoaşte un vizionar cu un spirit mai practic şi atâta pricepere în lume sprijinită pe un suflet de sfânt";

"CĂPITANUL a fost un gospodar instalat în Absolut";

"Acest mort a răspândit un parfum de veşnicie peste pleava noastră umană, şi-a readus cerul deasupra României";

"Nu o revoluţie a momentului istoric, ci una a istoriei".

Înainte de CORNELIU CODREANU România era o Saharã populată.

Cei aflaţi între cer şi pământ n-aveau nici un conţinut, decât aşteptarea. Cineva trebuia să vină.

Treceam cu toţii prin deşertul românesc, incapabili de orice. Până şi dispreţul ni se părea un efort.

Ţara nu ne putea fi o problemă decât negativă. În cele mai necontrolate speranţe, îi acordam o justificare de moment, ca unei farse reuşite. Şi România nu era mai mult decât o farsă reuşită.

Te învârteai în aer liber, vacant de trecut şi de prezent, îndrăgind dezmăţul dulce al lipsei de menire.

Biata ţară era o pauză vastă între un început fără măreţie şi un posibil vag.

În roi gemea viitorul. În unul clocotea. Şi el a rupt tăcerea blândă a existenţei noastre şi **ne-a obligat *SĂ FIM*.**

Virtuţile unui Neam s-au întruchipat în EL. România, din putinţă, se îndrepta spre putere.

Cu CORNELIU CODREANU am avut doar **câteva convorbiri.**

Am priceput din prima clipă că stau de vorbă cu un **OM într-o ţară de fleacuri umane**. Prezenţa lui era tulburătoare şi n-am plecat niciodată de la el fără să simt acel suflu iremediabil, de răscruce, care însoţeşte existenţele marcate de fatalitate. De ce n-aş mărturisi că o teamă ciudată mă cuprindea, ca un fel de entuziasm plin de presimţiri?

Lumea cărţilor mi se descifra inutilă, categoriile inoperante, prestigiile inteligenţei, şterse, iar subterfugiile subtilităţii, zadarnice.

CĂPITANUL nu suferea de viciul fundamental al aşa-zisului intelectual român. CĂPITANUL nu era "deştept". **CĂPITANUL era profund.**

Dezastrul spiritual al ţării derivă din inteligenţa fără conţinut, din deşteptăciune. Lipsa de miez a duhului preschimbă problemele în elemente de joc abstract care răpeşte spiritului latura destinului. Deşteptăciunea degradează până şi suferinţa în flecăreală.

Dar vorbele CĂPITANULUI, grele şi rare, răsăreau din Soartă. Ele se plămădeau undeva departe. De aici impresia de univers al inimii, de univers al ochilor şi al gândurilor.

Când, în 1934, îi spuneam ce interesantă ar fi expunerea vieţii lui, îmi răspundea: "Nu mi-am petrecut viaţa prin biblioteci. Nu-mi place să citesc. Eu stau aşa şi mă gândesc". **Acele gânduri au urzit rostul nostru. În ele respira natura şi Cerul.** Şi când au pornit spre înfăptuire, temelia istorică a ţării s-a zguduit.

CORNELIU CODREANU n-a pus problema României imediate, a României moderne sau

CĂPITANUL *în cămaşă verde cu centură şi diagonală (centru)*

contemporane. Era mult prea puţin. Nu s-ar fi potrivit nici dimensiunii viziunii sale şi nici aşteptărilor noastre. El a pus problema în termenii ultimi, în totalitatea devenirii naţionale. **El n-a vrut să îndrepte mizeria aproximativă a condiţiei noastre, ci să introducă absolutul în respiraţia zilnică a României. *Nu o revoluţie a momentului istoric, ci una a istoriei.***

Legiunea ar trebui astfel nu numai să creeze România, dar să-i şi răscumpere trecutul, să insufle absenţa seculară, să salveze, printr-o nebunie, inspirată şi unică, imensul timp pierdut. **Patosul legionar este o expresie de reacţiune în faţa unui trecut de nenoroc.**

Această naţie n-a excelat în lume decât prin consecvenţa în nefericire. Niciodată nu s-a dezminţit. Substanţa noastră este un infinit negativ. De aici pleacă imposibilitatea de a depăşi pendularea între o amărăciune dizolvantă şi o furie optimistă.

Într-un moment de descurajare i-am spus CĂPITANULUI: "Căpitane, eu nu cred că România are vreun sens în lume. Nu e nici un semn în trecutul ei care ar justifica vreo speranţă". "Ai dreptate", mi-a răspuns. "Sunt totuşi unele semne". "Mişcarea Legionară", adaug eu. Şi atunci **mi-a arătat în ce fel vedea el reînvierea virtuţilor dace.** Şi-am înţeles că între daci şi legionari se interpune pauza fiinţei noastre, că noi trăim al doilea început al României.

CĂPITANUL a dat românului **un rost.** *Înainte de el* românul era numai *român*, adică un *material uman alcătuit din aţipiri şi umilinţe.* **Legionarul este un român cu substanţă,** un român primejdios, o fatalitate pentru sine şi pentru alţii, o vijelie umană infinit ameninţătoare, Garda de Fier, o pădure fanatică... Legionarul trebuie să fie un om în care mândria suferă de insomnie.

Eram obişnuiţi cu patriotul de ocazie, gelatinos şi vid. În locul lui apare insul ce priveşte ţara şi problemele ei cu o cruntă înverşunare. Este o **deosebire de densitate sufletească.**

Acel ce a dat ţării altă direcţie şi altă structură, **unea în sine pasiunea elementară cu detaşarea spiritului. Soluţiile lui sunt valabile în imediat şi în veşnicie.**

Istoria nu cunoaşte un vizionar cu un **spirit mai practic şi atâta pricepere în lume sprijinită pe un suflet de sfânt.** Tot aşa, ea nu cunoaşte o a doua Mişcare în care **problema mântuirii să meargă mână în mână cu gospodăria.** A face ispravă şi a te salva, politică şi mistică, iată cărei ireductibilităţi i-a pus el capăt. Îl interesa, în egală măsură, organizarea unei cantine şi problema fpăţatuîui, comerţul şi credinţa. Nimeni nu trebuie să uite: **CĂPITANUL a fost un gospodar instalat în Absolut.**

Fiecare credea a-l înţelege. El totuşi scăpa fiecăruia. **Depăşise limitele României.** Însăşi Mişcării i-a propus un mod de viaţă care întrece rezistenţa românească. **A fost prea** mare. Înclini uneori a crede că el n-a căzut din conflictul cu un besmetic (n. n.: Carol al II-lea), din **conflictul mărimii lui cu micimea noastră.**

Nu este totuşi mai puţin adevărat că **epoca de prigoană a scos la iveală caractere pe care cea mai încrezătoare utopie nu le-ar fi putut bănui. Într-o naţie de slugi** el a **introdus onoarea** şi într-o turmă fără vertebre, orgoliul.

Influenţa lui n-a articulat numai pe ucenici, ci, într-un anumit sens, şi pe duşmani. Căci aceştia din lichele au devenit monştri. Şi i-a obligat la tărie. Le-a impus un caracter în rău. Ei n-ajungeau caricaturi infernale dacă măreţia CĂPITANULUI n-ar fi cerut o echivalenţă negativă. Am fi nedrepţi cu călăii dacă i-am considera rataţi. Toţi s-au împlinit: un pas în plus şi trezeau gelozia diavolului.

În preajma CĂPITANULUI nimeni nu **rămânea călduţ.** **(continuare în pag. 13)**

Pagină realizată de Vasile Păduraru

ALTFEL DE ŞTIRI

APROAPE DE UN SCANDAL DIPLOMATIC

România şi Italia se află foarte aproape de un scandal diplomatic de proporţii, poate cel mai mare de la război încoace. Iar dacă România n-ar fi membră NATO acesta ar fi putut degenera într-un conflict militar.

Totul a pornit de la **afirmaţia** nevinovată a d-lui **Remus Pricopie, ministrul *Educaţiei Naţionale*, care a spus zilele trecute că Romulus şi Remus ar fi fost alăptaţi şi crescuţi de o... vulpe!**

Numai că presa italiană, fără a se informa de la sursă, a preluat **ştirea din "*Le Monde*"**, iar în limba franceză denumirea generică pentru vulpe (ca specie) este **de genul masculin** ("*le renard*" = "*vulpoiul*"). Aşa că **în presa italiană a apărut scris** cum că dl. Pricopie ar fi afirmat că ***întemeietorii imperiului latin ar fi supt de la un vulpoi!***

Până la expulzări de diplomaţi autorităţile italiene au hotărât expulzarea unui grup de ***rromi*** de la marginea Romei care, având drept dovadă

denumirea etniei lor, ar fi afirmat că "***noi suntem urmaşii Romei***".

Degeaba au protestat oficialităţile de la Bucureşti împotriva expulzării afirmând că în ţară romii vor muri de foame deoarece românii nu-şi mai permit să întreţină cerşetorii, iar de furat nu mai este nimic deoarece s-a furat tot, italienii au rămas de neclintit.

S-a mers până acolo încât elevii de liceu italieni care învaţă împreună cu elevi români şi limba română i-au condus la aeroport pe cei expulzaţi recitând din Eminescu: *"Voi sunteţi urmaşii Romei? Nişte răi şi nişte fameni! / I-e ruşine omenirii să vă zică vouă oameni!"*

Pe lângă asta, mulţi tineri cetăţeni ai Romei se înrolează într-o formaţiune paramilitară şi spun că vor veni să cucerească pentru a doua oară Dacia. Deci atenţie, români, nu mai vin ruşii şi nici americanii, vin italienii!

***

LEGALIZAREA TRASEISMULUI POLITIC

Politicienii români despre legalizarea traseismului politic:

Marian Vanghelie: "Nu mi se pare de bun augur acest traseism şi nici nu prea înţeleg mare lucru. Sper ca oamenii din sectorul meu, respectiv 5, să nu migreze către alte sectoare."

Dan Sova: "Neg existenţa traseiştilor sau a politicienilor în România."

Elena Udrea: „Nu aveam nevoie de această ordonanţă, eu sunt traseistă de când mă ştiu."

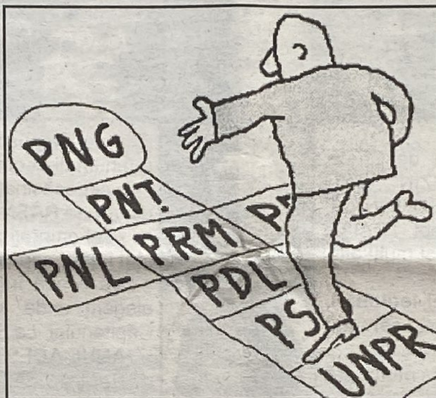
Victor Ponta: „Acest proiect nu este, evident, al meu, este o idee mai veche a PDL-ului, dar nu mă deranjează să mi-l însuşesc ca fiind al meu. Asta doar dacă electoratul este de acord cu el; dacă nu, să ştiţi că e doar vina lui Băsescu."

Traian Băsescu: "Nişte găozari".

Kelemen Hunor: "Nem tudom prea bine această ordonanţă, dar dacă ea prevede ca Ţinutul Secuiesc să se mute de la România la Ungaria, sunt de acord."

Dan Diaconescu: "Am dovezi că în spatele acestei mişcări stau ruşii şi americanii. Am trei dosare de mii de pagini fiecare şi cel puţin 200 de martori. Aveam chiar 201 dacă Decebal mai era încă în viaţă."

Gigi Becali: "Nişte hahalere. Adică cum să plece Tănase la Astra, doar că au dat ăştia o lege? Eu am

dat bani pe Tănase, bă! Acum să îl las să plece gratis, sau cum? M-ai înţeles?"

Ion Iliescu: "O prostie, eu aş fi fost de acord doar cu traseismul denumirilor partidelor, iar doctrina să rămână obligatoriu aceeaşi, vezi cazul partidului meu: PCR, FSN, FDSN, PDSR, PSD".

Monarhia bicefală de la Sibiu (rromă): "Că bine zice dl. Iliescu: numai că supuşii noştri, migratori de când se ştiu, nu-şi schimbă nici denumirea şi nici obiceiurile, ei îşi schimbă numai locaţia: luna asta îi găseşti în Căldărăşti, luna viitoare în Cerşeşti, apoi în Leneveşti, în Mituieşti, în Păcăleşti sau în Hoţceşti."

Dan Voiculescu: "Partidul meu a fost unul dintre iniţiatorii legii traseismului, numai că nu ştiu cum a fost interpretată deoarece traseul meu s-a terminat la puşcărie".

Călin Popescu Tăriceanu: "După cum ştiţi, eu nu sunt adeptul traseismului politic, eu recomand traseismul sentimental. De exemplu, la tinereţe te pierzi în dezmierdările inocente ale unei blonde, mai târziu te lăfăi între sânii unei brunete pentru ca mai apoi să arzi în văpăile unei roşcate . Vine şi vremea când te vezi nevoit să te mulţumeşti cu o căruntă, iar când crezi că ştii totul despre viaţă şi nu te mai interesează femeile, îţi mai cumperi o motocicletă".

Ghiţă Ciobanul: "Nu înţeleg de ce trebuia dată o lege specială pentru traseişti deoarece ei oricum migrau, iar eu merg de când mă ştiu cu oile în transhumanţă, după legile naturii care sunt valabile de când e dată natura pe pământ. După ultimele evoluţii pe scena politică pe care le-am găsit pe internet sau mi le-au spus la telefon ciobanii de la celelalte stâni, constat că mentalitatea de turmă este mult mai vizibilă în politică decât la mine la stână."

***

SIMPLIFICAREA MANUALELOR ŞCOLARE

Ministerul Educaţiei Naţionale vrea să simplifice manualele şcolare de fizică.

Deoarece **fizica este guvernată de legi** şi singura autoritate împuternicită de catre popor cu elaborarea, modificarea sau abrogarea unor legi este ***forul legislativ***, s-a apelat tot la *Parlament*.

Scopul ar fi adaptarea legilor fizice la realităţile din România pentru ca elevii, odată ajunşi maturi, să fie pregătiţi să trăiască aici.

De aceea s-a înfiinţat ***Comisia Parlamentară Pentru Neştiinţă*** care, ca şi cea pentru Incultură, avea membrii gata pregătiţi, numai că, din lipsă de activitate, erau repartizaţi pe la celelalte comisii.

Prima ***lege*** care a făcut obiectul dezbaterilor a fost ***Legea lui Ohm***, lege care i-a pus în mare încurcătură pe membrii comisiei în primul rând pentru că nu înţelegeau ce caută consoana h între o şi m.

Norocul a venit de la serviciile secrete care au interceptat un mesaj al d-lui Gigi Becali adresat lui Băsescu cu următorul conţinut: "***Dacă o să fii om cu mine, o să fiu şi eu om cu tine***".

Deoarece dl. Becali este o persoană pregătită (a luat bacalaureatul) s-a considerat că acesta este cel mai potrivit enunţ pentru respectiva lege.

S-a trecut la ***Legile lui Kirchhoff***, care i-au derutat şi mai rău pe demnitari.

"*Cum naiba*", ai izbucnit unul dintre ei, "*noi, că suntem peste 400 în Parlament, şi abia scoatem câte o lege care şi aia uneori este declarată neconstituţională, iar ăsta singur s-a apucat aşa, de capul lui, să dea două?! Propun să-l scoatem din manuale, deoarece, dac-ar fi după tocilarul de Kkkch… sau cum îi zice, ar trebui să venim în fiecare zi la Cameră*".

După îndelugi dezbateri, s-a considerat totuşi că legile pot fi adaptate la situaţia din ţara noastră, prin urmare vor avea **următoarele enunţuri:**

1. ***"Dacă suma veniturilor** care intră în buzunarul unui român **este egală cu** (sau nu poate acoperi) **suma cheltuielilor,** orice speranţă pentru **mai bine** a respectivului **este nulă".***

2. ***"Suma tensiunilor sociale dintr-o societate săracă va fi nulă dacă reuşim să-i învrăjbim pe unii împotriva celorlalţi".*** **(continuare în pag. 9)**

Sursa: www.altfeldestiri.ro

Pagină realizată de Marius Prichici

Cerul și mormintele din noi
TRAGEDIA LEGIONARĂ

MOTTO:

"Sufletele morților noștri înfloresc și ne zâmbesc parfumat, în cimitire sau pe coline, din câmpurile în care au căzut fulgerați de gloanțele dușmanilor sau din pădurile prin care au fost purtați în lanțuri.

***Îngemănați cu eternitatea, morții noștri din lumea lor de dincolo ne ocrotesc și ne îndreaptă pașii.** Ei au realizat acolo, în câmpiile Domnului, o altă Legiune, și, ca pe vremuri, când erau ființe muritoare, sunt camarazi. Camarazi de luptă, **camarazi în viață, camarazi în moarte.** Stau cot la cot, umăr la umăr studentul Sterie Ciumetti, muncitorul Niță Constantin, țăranul Bălăianu Nicolae.*

***Mormintele lor sunt pretutindeni; ele alcătuiesc punctele cardinale pentru geografia spiritualității românești.** La căpătâiul lor, sub umbra crucii strămoșești, vin zilnic pelerinii legionari ca să reînnoiască legământul de jertfă și să se împrospăteze cu forțe noi de viață.*

Morților noștri le închinăm câteva clipe de reculegere în fiecare zi din viață noastră; sub ocrotirea lor începem ședințele în cuiburile noastre; pe ei îi invocăm și sub scutul lor pornim la luptă.

Ei sunt izvorul de viață eternă pentru sufletele noastre, pentru mințile noastre, pentru faptele noastre.

Purtăm cu toții cămașa țesută din firele nevăzute ale jertfei lor. În taberele de muncă frământăm pământul în care s-au imprimat pașii lor și durăm cărămida zidirii unei vieți noi, din țărâna stropită cu sângele lor.

Pe temelii fixate în eternitate prin sfintele lor oase, ridicăm în cântec, pentru un mileniu, cetate mândră și cuprinzătoare neamului românesc întreg."

(VASILE MARIN –"*MORȚII NOȘTRI*")

Avocați, medici, ziariști, profesori, preoți, ofițeri veterani din primul război mondial, studenți și chiar elevi au fost **scoși noaptea din case și împușcați la margine de drum:** era **"normă"** stabilită de criminalul Carol al II-lea: **câte trei legionari din fiecare județ** al țării, **plus șefii legionari, ostateci ai statului, închiși la Râmnicu Sărat și în lagărele de la Miercurea Ciuc și Vaslui;** n-au fost "uitați" nici cei aflați în Spitalul Militar Brașov.

În noaptea de 21/22 sept. 1939 au fost asasinați cei mai valoroși comandanți legionari: GHEORGHE CLIME, inginer și avocat, șeful Partidului "Totul Pentru Țară", SUCCESORUL DE DREPT AL CĂPITANULUI, ION BANEA, medic și avocat, șeful Ardealului legionar, mare organizator, GHEORGHE ISTRATE, șeful Frățiilor de Cruce, mare educator, prințul diplomat ALECU CANTACUZINO, șeful Corpului legionar de elită Moța-Marin, ing. EUGEN IONICĂ, șeful Asociației "Prietenii Legiunii", doctor în Drept TRAIAN COTIGĂ, primul șef legionar al studențimii române și mulți alții, sute de eroi care au devenit martiri.

Au fost măcelăriți cei mai reprezentativi ȘEFI legionari, cei mai buni organizatori, cei mai buni oratori, cei mai activi, cei mai devotați. Totalul asasinaților: 252.

După moartea lor Mișcarea n-a mai fost niciodată aceeași, tot ceea ce a urmat, inclusiv cele 4 luni de guvernare împreună cu gen. Antonescu, dovedind aceasta cu prisosință.

Moruzov**, șeful Serviciului Secret de Informații, fusese bine informat de către **agentul său, Horia Sima,** asupra persoanelor care ar fi urmat la conducere după asasinarea Căpitanului, și **"a pregătit locul" pentru impostorul care avea să definitiveze dezastrul. **Împușcarea lui Armand Călinescu de către** Miti Dumitrescu și un grup de legionari **manevrat de Horia Sima**, a fost folosită de autorități ca **pretext** pentru masacrarea a sute de legionari nevinovați, în ciuda faptului că făptuitorii se predaseră de bunăvoie autorităților.

Câțiva dintre comandanții legionari asasinați în anul 1939:
- pe verticala crucii: Gh. Clime, Ion Banea, Traian Cotigă; Al. Cantacuzino;
- pe orizontală: Nicoleta Nicolescu, Gh. Istrate, Vasile Cristescu, Sergiu Florescu

Un an mai târziu, în 1940, la constituirea statului național-legionar, și-au găsit **odihna veșnică răspândiți prin diverse locuri**:

- legionarii asasinați în lagărele de la Miercurea Ciuc și Vaslui au fost reînhumați la **mănăstirea din PREDEAL**; tot aici au fost depuse și urnele celor arși în Crematoriu în același an (echipa Miti Dumitrescu, Nicoleta Nicolescu, Victor Dragomirescu);
- cei împușcați în închisoarea **RÂMNICU SĂRAT** au fost reînhumați în **cimitirul din localitate**;
- cei asasinați la spitalul Militar Brașov își dorm acum somnul de veci la **RÂȘNOV**,
- cei omorâți pe tot parcursul țării, câte trei din fiecare județ, au fost înmormântați în locurile natale.

De aceea în fiecare an în data de 21 septembrie trebuie să alegem unde să-i comemorăm pe cei mai buni legionari ai Căpitanului. *La Râmnicu Sărat sau la Predeal? Sau la Râșnov?*

ANUL ACESTA alegerea a fost simplă.

Pentru că **NELU MÂNZATU S-A ÎNTORS POST-MORTEM DIN EXIL pe data de 20 septembrie 2014**, i-am comemorat la **locul de înhumare în pământul țării a compozitorului marșurilor Mișcării,** mai ales că este unul cu încărcătură afectivă: **mormântul lui Radu Mironovici.**

"ÎȚI MAI ADUCI AMINTE?"

Așa începe o romanță celebră. Compusă de ... **Nelu Mânzatu!**

În urmă cu cca. patru ani am publicat selecțiuni din cartea lui NELU MÂNZATU - devenit MANZATTI după refugiul din țară - "*Cum am compus cântecele legionare*", iar în urmă cu vreo trei ani, un articol cu titlul "Nelu Mânzatu, un intelectual polivalent".

Parafrazând titlul romanței: ***ce vă mai aduceți aminte, dragi cititori, în legătură cu Nelu Mânzatu?***

"Enciclopedia exilului literar românesc 1945 - 1989" scrisă de **Florin Manolescu** prezintă pe larg personalitatea lui Nelu Manzatti. A fost numai un compozitor talentat, ci și interpret, critic muzical și memorialist. Și om de afaceri.

A imprimat muzică românească la începutul anilor 30, ca interpret la "Armonia" din București și apoi la casa de discuri "Columbia" (București - Londra). A compus **romanțe** celebre, îndrăgite de melomani și astăzi: "***Vânt de seară***" (pe versurile lui Radu Gyr), "***Frumoasa mea cu ochii verzi***" și "***Îți mai aduci aminte, doamnă?***" (pe versurile lui Cincinat Pavelescu).

A fost, în același timp, și **directorul Fabricii de Textile**, apoi **procurist general al Societății I. G. Farbenindustrie** în România și, în același timp, **administratorul delegat al Societății "Hansa Danubiana"**, aceste funcții asigurându-i o solidă situație financiară.

În 1934 a aderat la Mișcarea Legionară, unde a făcut impresie bună lui Corneliu Zelea-Codreanu, prin cultura și inițiativele sale.

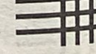
Colaborarea perfectă dintre Mânzatu și Radu Gyr (ca textier) a dat naștere nemuritoarelor cântece legionare.

În 1938 a fost arestat împreună cu fruntașii Mișcării Legionare și internat în lagărul de la **Miercurea Ciuc**, în aceeași încăpere cu Nae Ionescu, Mircea Eliade și alții.

La 6 sept. **1940** a fost numit **director general al Societății Regale de Radiodifuziune.** Criteriul alegerii sale a fost **nu apartenența politică, ci pregătirea profesională**, probată cu prisosință în viața culturală. În această calitate a impus primele note ale imnului "Sfântă tinerețe legionară" ca indicativ sonor al emisiunilor postului de radio București.

Împreună cu Orchestra Filarmonică (93 de membri) **și corul Operei Române** (60 de membri), **a imprimat pe un disc**, la sfârșitul lui decembrie 1940, **toate cântecele sale legionare**, la care se

adaugă şi vechiul "Ştefan Vodă al Moldovei" care nu îi aparţine.

Instaurarea regimului comunist l-a determinat să părăsească ţara clandestin în toamna lui 1947.

A trăit pentru un timp la Paris, unde a compus şi difuzat unsprezece cântece.

În 1949 a emigrat în Argentina, la invitaţia noului preşedinte al acesteia, colonelul Juan Domingo Peron, un naţionalist mare iubitor de naţionalişti. În acel an s-a format garnizoana legionară din Argentina, cu 200 de oameni.

A fost **redactorul-şef al revistei lunare româno-argentiniene "România"**. Totodată **a întemeiat** la Buenos Aires (împreună cu principesa Ileana şi cu fostul ministru plenipotenţiar legionar în Spania, avocatul legionar Radu Ghenea), **Căminul "*Regina Maria*" care acorda asistenţă socială refugiaţilor români.**

A plecat din Argentina în 1955, după lovitura de stat care l-a înlăturat pe Peron de la conducerea ţării, şi s-a stabilit definitiv în **Italia.**

A lucrat la Milano ca angajat al omului de afaceri Iosif Constantin Drăgan până în 1965, când a demisionat, şi apoi ca **profesor de limba germană** în învăţământul secundar.

În 1959 a câştigat premiul întâi la Festivalul de la Nisa cu cântecul "Monotonie", la concurenţă cu alte 603 compoziţii. A scris **două cărţi: *"Îţi mai aduci aminte, doamnă?"***, în 1951, şi ***"Frumoasa mea cu ochii verzi"***, în 1957, precum şi **articole memorialistice în numeroase reviste:** *"Înşir'te Mărgărite", "Almanahul Pribegilor Români", "Vocea Libertăţii", "Revista Scriitorilor Români", "Buletinul Bibliotecii Române", "Vers", "Drum", "Carpaţii"* şi *"Cuvântul Românesc"*. Memoriile inspirate din viaţa Bucureştiului de la începutul veacului trecut sunt scrise într-un stil captivant şi presărate cu glume şi întâmplări hazlii, pline de acea "bucurie valahă de a trăi". Pentru că, aşa cum remarca George Bălaşu în "Cuvântul românesc", "Exilul este o experienţă spirituală unde trăirile îmbracă forme şi manifestări nebănuite ale fiinţei umane. Opera creată în exil are sămânţa îngropată în ţarina străbună."

ÎNTOARCEREA ACASĂ

Rămăşiţele pământeşti ale lui NELU MÂNZATU (1902 – 1986) au fost aduse în ţară într-un frumos sicriaş din lemn lăcuit, conform dorinţei lui: *"Aştept să ajung în ţărâna patriei mele dezrobite."*

A venit însoţit de un camarad: doctorul legionar Neculai Alexandru Florescu (1910-1963), mort şi el în exil, cu acelaşi ultim vis: revenirea în ţara eliberată!

România; nu e încă liberă: aceiaşi invadatori de atunci, dar cu alt nume, o stăpânesc; totuşi s-a împlinit jumătate din dorinţa lor...

Locul ales pentru odihna *repatriaţilor* a fost **mormântul lui Radu Mironovici** (unde e reînhumat şi Corneliu Georgescu), toţi aceştia având un numitor comun: **morţi în credinţă legionară.**

Într-un mic cimitir de sat, la CIOLPANI, îşi doarme somnul de veci, uitat de lume, unul dintre cei mai vechi şi credincioşi camarazi ai Căpitanului, omul care a stat mai mult închis decât liber, deţinut politic al tuturor regimurilor din România.

RADU MIRONOVICI, licenţiat al Facultăţii de Drept din Iaşi, participant activ la Mişcarea Studenţească din 1922, unul dintre fondatorii Legiunii "Arhanghelul Mihail", şeful taberei legionare de pe muntele Rarău, comandant legionar al Bunei Vestiri (cel mai înalt grad legionar), a fost numit Prefect al Poliţiei Capitalei după asasinatele de la Jilava, Snagov şi Strejnic, pentru a stinge scandalul cu numele său. După fuga lui Sima din ţară legionarii rămaşi fideli principiilor Mişcării s-au adunat spontan în jurul lui. Închis şi eliberat de regimul Antonescu, a mai făcut şi 16 ani de închisoare comunistă la Aiud, iar după eliberare pentru el a fost disponibilă doar meseria de paznic al cimitirului Ciolpani. Aici a fost omorât noaptea, cu o rangă în cap (asasinat neelucidat), şi aici a fost înmormântat. Peste ani, lângă el au fost **reînhumate osemintele** altui comandant al Bunei Vestiri şi co-fondator al Legiunii, **Corneliu Georgescu**, asasinat în exil în 1945.

Ceremonia, simplă şi caldă, s-a desfăşurat cu emoţie netulburată de curioşi sau fotografi improvizaţi, în după-amiaza zilei de 20 septembrie, scăldată în lumina soarelui blând.

A început cu înhumarea repatriaţilor: sicriele au fost înfăşurate în pânză albă şi depuse, unul lângă altul, reunite cu o panglică tricoloră, la picioarele lui Radu Mironovici.

S-a oficiat apoi slujba religioasă şi s-au pomenit cei înhumaţi aici şi **toţi martirii legionari asasinaţi pe parcursul ţării în noaptea de 21/22 septembrie - 257 de nume.** S-au ridicat colivele (pentru cei care odihneau deja aici, pentru repatriaţi şi pentru elita legionară), apoi s-a intonat "Imnul legionarilor căzuţi" şi celebrul marş al Mişcării, compus de Mânzatu, urându-i astfel bun venit acasă.

Ne-am încheiat procesiunea la locul asasinării Căpitanului, unde părintele a oficiat din nou o slujbă de pomenire.

În drumul spre casă un camarad fredona: ***"Tu, vântule cu şoapte line, / Ce aromeşti a busuioc, / Du către alte zări, cu tine, / Şi plâns, şi dor, şi nenoroc!"*** La unison cu sentimentele fiecăruia dintre noi...

Redacţia

Moştenirea Codreanu (VII)

REFUZĂM JOCURILE MURDARE!

Nicador Zelea-Codreanu

NOTĂ:

În urmă cu opt ani *dl. Nicador Zelea-Codreanu scria un editorial prilejuit de alegerea preşedintelui ţării.*

Acum, ***în prag de noi alegeri****, îl reproducem, subliniind faptul că este la fel de* ***actual*** *ca şi atunci şi că reprezintă* ***punctul nostru de vedere****: refuzăm jocurile murdare!* ***Ne înjosim dând girul oricăruia dintre aceşti călăi moderni ai României.***

Dintre două sau mai multe rele nu putem alege nici una.

Jocurile lor murdare se fac oricum: şi cu noi, şi fără noi.

Iar a te rezuma la o scurtă deplasare la centrul de vot o dată la patru ani ***nu înseamnă nicidecum a contribui la îndreptarea lucrurilor.***

Valorificând experienţele trecutului legionar pecetluit cu sângele a mii de martiri, noi suntem ***militanţi pentru punerea în practică a unor idei*** *(ca să nu pară pompos, nu zicem "a unor idealuri").* ***Abia atunci când va înţelege majoritatea românilor acest lucru putem spera la îmbunătăţirea stării actuale.***

Senatul Legionar

Întoarcerea la trecut, o calitate sau un defect?

În discuţiile cu diverse persoane, apropiate de Mişcarea Legionară sau nu, legionarii de diverse vârste - unii trecuţi prin iadurile puşcăriilor comuniste, alţii prin gulagul sovietic ca prizonieri - **unul dintre punctele mele de reper este moştenirea marilor noştri înaintaşi: *când avem de rezolvat probleme mai dificile încercăm să valorificăm experienţele trecutului legionar pecetluit cu sângele martirilor noştri.***

Chiar dacă exprimarea aceasta ar putea să fie acuzată de patetism, conţine un adevăr incontestabil, şi anume că marile personalităţi ale Mişcării au plătit cu libertatea - dar de cele mai multe ori cu viaţa - dorinţa lor de a pune în practică o schimbare radicală a opticii poporului român, legată de politică.

Pentru prima dată în istorie, scopul unei formaţii politice, dar şi mijloacele de atingere a acestuia, au fost legate de respectarea strictă a preceptelor creştine: adevărul şi dragostea.

Ideea că în comportamentul politic trebuie să se renunţe la vechile tipare este falsă. Exemplul clasic ar fi *practicarea machiavelismului de câteva sute de ani, practicarea minciunii, a răzbunării, a urii, de către adversarii ireconciliabili ai ideilor legionare.*

Bineînţeles că suntem capabili şi chiar **ne simţim obligaţi să filtrăm totul prin prisma prezentului**, să ne adaptăm schimbărilor la zi, dar aceasta nu se poate referi decât la însuşirea mijloacelor de comunicare, la contracararea atacurilor veşnicilor duşmani ai principiilor creştine şi naţionaliste cu promptitudine şi cu realism, **dar – atenţie! - tot ceea ce facem nu trebuie să aducă atingere principiilor noastre!**

În momentul în care vei privi principiile legionare cu un singur ochi şi cu celălalt te vei uita şi vei copia stilul sau stilurile de luptă ale duşmanilor, nu mai ai nimic comun cu înaltele comandamente ale Mişcării. Când ai plecat de la ele, chiar dacă vei invoca sus şi tare că te tragi din aceeaşi rădăcină, nu vei fi decât un hibrid, un metis, "nici cal, nici măgar". Vei fi pornit – vrei, nu vrei - pe un drum care duce la compromiterea ideilor, practicilor şi, în general, a purităţii legionare!

Poate, ***în momentul de faţă***, în condiţiile în care până şi numele de legionar este interzis, ***în care sfântul cuvânt-noţiune, acela de "naţionalist", este transformat într-o insultă, suntem obligaţi mai mult ca oricând să nu abdicăm de la principiile fondatoare!***

Veşnica dilemă a *"cetăţeanului turmentat"*

Încă de la instituirea votului universal, care a fost marea dilemă a românului: nu a ştiut niciodată cu cine să voteze! Nu este o constatare originală: o moştenim în scris de la **Caragiale**!

V-aţi gândit vreodată să analizaţi profund semnificaţia acestei catalogări? ***Cine este, de fapt, "cetăţeanul turmentat"?***

Este astăzi cetăţeanul cu o cultură cel mult medie, neangrenat într-un activism politic, care are o meserie, un loc de muncă (pe care îl poate pierde sau nu, sau pe care l-a pierdut, sau a renunţat la el, exasperat de salariul absolut insuficient); poate fi şi aşa-numitul generic "căpşunar" plecat în Apus să îşi rezolve problemele financiare, aceste categorii formând împreună marea masă a alegătorilor.

Din nefericire însă, în această categorie a cetăţenilor dezorientaţi sau care nu se pot hotărî, intră, în proporţie din ce în ce mai mare, şi cei pe care, tot generic, îi numim intelectuali: oameni cu o licenţă în buzunar sau pe aproape, şi ei indecişi, neangajaţi politic dar indiscutabil cu alte pretenţii de la viaţă, pe măsura orizontului lor intelectual:

Toţi aceştia formează enorma masă a

"absenteiştilor" care se apropie la noi de 50% din electorat şi care îşi datorează comportamentul **celor două mari racile ale vieţii politice româneşti:**

- lipsa unei formaţiuni politice credibile, necompromise, care să trezească încrederea românilor prin eficienţă şi respectarea promisiunilor

- politica de ***"turmentare"*** (de ***ameţire***) a **electoratului prin numeroase forme de diversiune** caracteristice comunismului şi inventatorilor lui, devenite practici curente în special după război şi preluate după 89 de post-comunişti şi neo-capitalişti importaţi, de circumstanţă.

Nu mai este cazul să vorbim de politica comunistă fiindcă în acea perioadă nu se punea problema opţiunilor electoratului, dar după 1989, când alegerile au fost libere, chiar dacă de multe ori trucate, a intervenit interzicerea unor formaţiuni politice - care limita aria opţiunilor, alegătorul român fiind lăsat să creadă că apariţia unor partide cu sonoritate interbelică reprezintă o garanţie a schimbărilor economice şi politice în România.

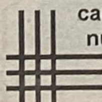
Rezultatele sunt arhicunoscute şi, fără a mai analiza cauzele, **ne trezim astăzi cu aceleaşi partide, societăţi anonime de exploatare a resurselor naţionale,** cu profil de asociaţie mafiotă, o justiţie complet depăşită, **o clasă politică putredă până în măduva oaselor, care are o singură preocupare: să ocupe cât mai mult timp o poziţie de căpuşă pe trupul sleit de putere al ţării** româneşti, preocupaţi în primul rând să mârâie şi să muşte pe cei care, în mod real sau nu, le ameninţă locul privilegiat. **Şi ce fac proştii: sunt capabili să se certe cu fratele, cu Neamul sau cu prietenii, pretinzând că preferata lui căpuşă ar fi mai bună decât căpuşa pe care fratele lui sau camaradul lui o prezintă ca pe Tudor Vladimirescu!!**

Cum devine alegătorul român *"turmentat"*

Vorbeam cândva despre consilierii particulari ai şefilor de partide; de fapt aceştia conduc toate manevrele de acutizare a conflictelor dintre persoane, transformând concurenţa în duşmănie pe viaţă şi pe moarte, pe de o parte, şi aplicând un procedeu brevetat de mii de ani: "dezbină şi stăpâneşte": desfac marile partide în bucăţi, asmuţind diviziunile produse una împotriva celeilalte, producând o hărmălaie atât de mare încât alegătorul asurzit, preocupat de spectacolul de sunete produs, nu vede că:

- în spatele scenei de fapt se hotărăsc marile rapturi economice care afectează în mod real ceea ce generic numim "securitatea economică a ţării", în care se pierd telefoanele; se devalizează "Bancorex"-ul, se încheie "tratate de pace" renunţându-se la Insula Şerpilor şi la sursa enormă de petrol şi gaze a apelor teritoriale române, se pierde "Moştenirea Gojdu" de un miliard de dolari, se dau pe nimic şi în beneficiul unor persoane resursele energetice ale României până la epuizare - şi mă voi opri aici că mai sunt prea multe de enumerat - acestea în culise, prezentate ca "realizările" diferitelor guvernări; în sala de spectacol "cetăţeanul turmentat" acceptă să fie buzunărit de "oameni de afaceri" străini sau cu dublă cetăţenie israeliano-română (în principal);

- acceptă că în România a existat un holocaust de care este şi el vinovat şi va trebui să bage mâna în bugetul străveziu al familiei şi

să întreţină o armată dotată cu cele mai sofisticate arme care să apere "ţara sfântă" de mânia Islamului;

- află că va trebui să întreţină sute de mii de minoritari pe care el, "*turmentatul*", i-a defavorizat de-a lungul secolelor, şi chiar să se umilească în faţa lor sau să îi ştie de frică (precum jandarmii şi poliţia îi ştiu);

- află că icoanele trebuie scoase din locurile publice;

- află că iubirea de naţie, în afară de faptul că este inutilă, este şi un delict;

- află că libertatea de expresie este un simplu deziderat pentru unii iar alţii au dreptul să îţi verse haznaua în cap şi tu trebuie să accepţi, eventual cu satisfacţie, satisfacţia de a trăi în "democraţie".

O frază fără sfârşit, cu multe evocări şi multe virgule; trebuie să mă opresc, din motive stilistice.

Şi ce face alegătorul nostru de ieri şi de azi: ignoră pomelnicul de mai sus pentru că nu are timp de altceva decât de supravieţuire, se integrează în spectacolul prezentat, cu convingerea plină de naivitate că tot ce nu ştie nu există, că un "tătuc" îi va rezolva problemele esenţiale de viaţă şi că este inutil să adâncească lucrurile, dispus eventual să îşi dea votul pentru cinci mici şi o halbă de bere!

A mai fost Legiunea în această situaţie?

După atâtea argumente prezentate, să probăm concluzia şi pe vechile tipare, moştenite de pe vremea când Căpitanul conducea cu înţelepciune şi fermitate Mişcarea Legionară.

În acel trecut au existat două situaţii:

- când au putut să participe la alegeri, sub denumirile expresiei politice a Mişcării ("Totul Pentru Ţară", "Garda de Fier" etc.)

- când, fără nici o justificare, Mişcarea era *exclusă* de la alegeri la cererea forurilor evreieşti internaţionale sau din propria iniţiativă a guvernelor la putere care gestionau alegerile.

Dar să revenim: a existat vreun guvern în perioada interbelică favorabil cât de cât Mişcării Legionare?

Negativ! Toţi s-au purtat cu noi de la foarte rău până la bestial!

Întrebare: *I-a trecut prin cap vreunui fruntaş legionar să îl întrebe pe Căpitan:* ***"Noi cu care călău votăm"****?*

Apropos de adaptarea trecutului la situaţia prezentă: la ora actuală **nu ne împuşcă nimeni** dacă lipim afişe, cel mult ne amendează, nu ne arestează şi nu ne schingiuieşte nimeni. Nu mai este necesar: **duşmanii şi-au schimbat tactica**. Ne îngrădesc cu legi care deocamdată nu sunt nici europene, legi datând din satrapia călăului Iliescu din 1991, şi ne sugrumă mediatic, 999 din 1.000 de publicaţii şi emisiuni fiind proprietatea "mondialiştilor" sau fiind controlate prin subvenţii sau presiuni ("autocenzura").

Dragi legionari (atâţia câţi mai sunteţi), şi simpatizanţi!

Diferenţa dintre perioada interbelică şi prezent (apropo de tratament) constă doar în "metodă". Scopul este acelaşi, chiar dacă guvernările actuale nu ne mai transformă în martiri, în eroi ai neamului românesc.

Marea diferenţă, în veci rezolvabilă, este că atunci exista un Căpitan!

Deci spuneţi-vă singuri vouă: *care dintre actualii politicieni, "de la opincă la vlădică", nu şi-a făcut o chestiune de onoare din incriminarea Mişcării?* Este vreunul care să ne fi luat apărarea, sau care sub o formă sau alta să nu fi dat cu pietre în noi?

Negativ!

Să nu vorbim doar de Mişcare: ***este vreunul***

care să fi demonstrat în cel mai palid fel că iubeşte altceva decât propria persoană, propria situaţie şi gaşca lui de hiene?

Păi dacă nu, pentru ce te frământi cui să îi dai girul tău? Nu ţi se pare că poţi să cazi în ridicol?

Aud făcându-se tot felul de socoteli: că votul tău va fi folosit în cutare fel sau în alt fel, cu explicaţii subţiri că dacă tu faci aşa, este posibil ca ei să facă aşa, **şi că trebuie să ne implicăm ca să împiedicăm diverse manevre!**

În ce să ne implicăm, camarade, în jocurile lor murdare?

Jocurile lor murdare se fac oricum: şi cu noi, şi fără noi; de suferit vom suferi rigorile legilor nedrepte, şi cu unul, şi cu altul (sau, dacă vreţi, şi cu unii, şi cu alţii); **nu credeţi că ne înjosim dând infimul nostru gir oricărui dintre aceşti călăi moderni ai Mişcării Legionare?!**

Şi ce facem, intrăm într-o nouă hibernare?

Negativ!

Vrei să îţi exprimi opţiunea, vrei să contribui la îndreptarea lucrurilor?

E în regulă, **de ce nu o faci?**

Crezi că te poţi rezuma la o scurtă deplasare până la centrul de vot o dată la patru ani? La asta se rezumă vitejia ta, la asta se rezumă grija ta de care faci caz?

Vrei "să pui osul la bătaie" pentru binele acestei ţări şi explicit pentru binele tău şi alor tăi, vrei să trăieşti cu senzaţia că îţi păstrezi demnitatea?

Toate acestea costă!

Unii au plătit cu viaţa şi cu libertatea aceste dorinţe; nu îţi cere nimeni şi nici nu este cazul acum de aşa ceva, dar de acolo şi până la a-ţi manifesta părerile şi voinţa "din an în Paşti", prin vot, este mai mult decât insuficient.

Trebuie depus un efort continuu şi coordonat: **laşi comoditatea deoparte şi devii militant pentru punerea în practică a unor idei (ca să nu pară pompos, să zicem "a unor idealuri").**

Dintre două rele nu poţi alege nici unul *dacă nu eşti obligat!* Cam despre asta am vorbit!

"Cuvântul Legionar" nr. 45

***

SIMPLIFICAREA MANUALELOR ŞCOLARE (continuare din pag. 5)

Următoarea lege a fost ***Legea atracţiei universale.***

De data asta membrii comisiei s-au declarat depăşiţi şi, din motive pe care nu îndrăznim decât să le bănuim, s-a apelat la d-na **Elena Udrea** care, deşi nu face parte din comisie, s-a oferit bucuroasă să-şi ajute colegii.

Enunţul propus de domnia sa a fost următorul: ***"Dacă nu te simţi atras de munca cinstită, apucă-te de politică".***

Toţi cei de faţă au izbucnit în urale şi aplauze iar legea care a fost considerată universal valabilă. A fost votată în forma propusă, care nu poate da naştere la confuzii sau interpretări eronate.

Legea lui Arhimede va fi scoasă din manuale deoarece **nu poate fi aplicată în România.**

După cum se ştie, ***o întreagă flotă s-a scufundat*** - probabil în Marea Neagră - ***fără ca aceasta să fie împinsă afară de nici o forţă.***

Cel mult acest dezastru a dat naştere la altul: a crescut nivelul mării, prin urmare în ultimul timp mulţi kmp de faleză au fost înghiţiţi de apă.

Un enunţ nou şi totodată foarte util absolvenţilor va avea şi ***Legea lui Hooke***: *"Dacă o să intraţi în politică şi o să ajungeţi la putere, nu-i obligaţi pe români să strângă cureaua mai mult decât le permite* ***elasticitatea*** *burţii, deoarece aţi învăţat la istorie ce a fost în 89".*

Legile termodinamicii au fost considerate prea complicate şi s-a sărit peste ele, prin urmare s-a trecut la ***electromagnetism.*** Ajunşi la acest subiect unul dintre membrii comisiei (mai mult ca sigur interesat) a pus următoarea întrebare: ***"De câţi electromagneţi are nevoie un investitor străin ca să ridice şi să ducă la fier vechi o fabrică?"***

Cum ceilalţi membri au considerat că întrebarea e bună, însă e timpul pentru o pauză, discuţia se va relua după.

Dacă se va da şi un răspuns, o să revenim, dar nu credem că va fi cazul.

***

EXTRASE DIN PROIECTUL "CONSTITUŢIEI" "ŢINUTULUI SECUIESC" (continuare din pag. 2)

Limba maghiară*, alături de limba română este considerată* ***limbă oficială în regiune.***

Administraţiile publice din regiune trebuie să folosească în raportul lor cu cetăţenii vorbitori de limbă maghiară limba maghiară, precum şi ***toponimele maghiare.***

Statutul de regiune autonomă al Ţinutului Secuiesc poate fi desfiinţat numai printr-o lege constituţională şi numai în urma unui ***referendum organizat în Ţinutul Secuiesc*** *cu această temă.*

Notă: De asemenea, Consiliul Superior al Magistraturii atrage atenţia asupra faptului că lansarea în spaţiul public a unor teme precum autonomia ţinutului secuiesc reprezintă o agresiune la principiile statului de drept.

În calitatea sa de garant al independenţei justiţiei, având în vedere vehicularea şi dezbaterea în mass-media a unui proiect privind ***"Statutul Special al Ţinutului Secuiesc din România".***, Consiliul Superior al Magistraturii reaminteşte că la art. 152 privind "limitele revizuirii" (1) se prevede că "***Dispoziţiile prezentei Constituţii privind caracterul naţional, independent, unitar şi indivizibil al statului român****, formă republicană de guvernământ,* ***integritatea teritoriului****, independenţa justiţiei,* ***pluralismul politic şi limba oficială nu pot forma obiectul revizuirii***".

Presă legionară interbelică (XI)

CARTEA CĂPITANULUI

M. MANOILESCU

Nu puteam numi altfel cartea d-lui CORNELIU ZELEA-CODREANU intitulată *"PENTRU LEGIONARI"* fiindcă revelația pe care ea o înseamnă îi dă autorului dreptul la acest frumos titlu românesc de CĂPITAN.

Nu suntem din cei care exagerează și nici din cei care se înșeală. Intuiția noastră, care ne-a făcut să vedem cu anticipație atâtea lucruri, ne spune că **apariția cărții d-lui Codreanu va avea urmări de necalculat pentru evoluția sufletească** și pentru transformarea politică a **României.**

Această carte înseamnă un fapt de istorie. **Ea cade masiv ca un bolid venit din ceruri peste lumea cea veche, pe care o zdruncină pentru totdeauna.** Ea se așează ca o imensă piatră de hotar la începutul lumii celei ce va să vie.

Ceea ce te copleșește și te înfioară de-a lungul acestui volum care este, înainte de orice, povestea unei vieți și a unei Mișcări, este **uimitoarea serie de revelații pe care le cuprinde.**

Când citești, șir după șir, faptele epopeei lineare și eroice, când afli îngrozitoarele suferințe pe care le închide într-însa și oribilele ticăloșii care s-au săvârșit împotriva purtătorilor ei, te întrebi halucinat: unde, în ce țară și în ce vremuri s-au petrecut toate acestea? Căci, chiar și pentru oamenii care au cunoscut frământările țării de la război încoace, volumul acesta aduce destăinuiri care trec dincolo de marginile închipuirii. Țara află abia acum o poveste unică prin frumusețea și prin tragismul ei. O află cu mândrie. Căci **paginile acestei cărți te învață că în țara aceasta există și eroism, că există și jertfă și supremă cheltuire de sine, că nu suntem atât de decăzuți cât s-ar crede după lașitatea întâlnită în fiecare zi.**

(...) Pentru noi, care disperasem de a mai întâlni în țara aceasta oameni în stare să riște ceva pentru o idee politică, jertfele Mișcării "verzi" înseamnă răzbunarea unei epoci întregi de scădere sufletească. Epopeea legionarilor reabilitează pe românii de astăzi cum i-a reabilitat pe spaniolii de azi Alcazarul. (...)

În același timp, țara află acum pentru prima oară despre **înfiorătoarele acte de persecuție și de represiune împotriva Mișcării Legionare.** Citind chipul în care s-au purtat, pe rând, toate guvernele și toate autoritățile, te întrebi cum de au putut oameni din poporul nostru să ajungă la asemenea ticăloșii?

Cartea d-lui Codreanu restabilește adevărul și în ceea ce privește legenda violenței, care ar constitui metoda preferată a Mișcării "verzi" și care nu arareori a putut să impresioneze rău pe burghezul român, blând sau fricos, însă toate, dar absolut toate actele "de violență" care sunt povestite în acest volum, nu apar decât la capătul unor încercări disperate de a obține satisfacția și dreptatea pe cale legală și pașnică. **Toate actele de violență sunt simple acte de rezistență la ilegalitățile și sălbăticiile autorităților**. Dar acest drept de rezistență este, la urma urmei, un drept natural, ca și dreptul de legitimă apărare în fața agresorului.

În Portugalia, astăzi, care este un stat dictatorial, Constituția dă dreptul oricărui cetățean să reziste măsurilor ilegale. Și nu s-ar putea oare justifica, într-un stat pretins democratic ca al nostru, ca cetățeanul să reziste în fața unei ilegalități și a unui abuz sfruntat de putere din partea autorităților?!

Impresia care se desprinde din atâtea fapte îngrozitoare de sălbăticie săvârșite de autorități, este exact contrarie aceleia care ar vrea să facă din Mișcarea naționalistă verde o mișcare de violență. **Nu s-a văzut niciodată la o armată de tineri mândri și curajoși atâta resemnare cât a arătat oastea condusă de Corneliu Codreanu!**

Dar cartea comandantului legionarilor nu este numai istoricul Mișcării sale. Ea înseamnă, fără pretenții doctrinare, o luare de poziție care dovedește o **splendidă luciditate pe marile linii ale gândirii contemporane.**

De pildă, scurta pagină despre monarhie are afirmări definitive: "Monarhia a fost totdeauna bună". Tot așa, **demonstrația pericolului pe care îl reprezintă DEMOCRAȚIA *"care sfarmă unitatea neamului romanesc, expunându-l dezbinat în fata blocului unit al puterii iudaice"*,** sau capitolul despre **ELECȚIUNE și SELECȚIUNE** și **TEORIA ELITEI**, cuprind rare frumuseți de gândire.

În special este văzută cu o minunată intuiție **GENEZA ELITELOR**, cu cele două posibilități ale ei: ***sau elita care se naște pregătită de elita precedentă,*** căreia îi seamănă, ***sau elita care se naște din război cu elita precedentă atinsă de degenerare.***

Cu o pătrundere care rezumă o vastă experiență și trăire, dl. Codreanu formulează **CRITICA CONDUCĂTORULUI** și ceea ce am putea numi **"teoria conducătorului".**

Când d-sa spune că ***'Legiunea Arhanghelului Mihail va fi mai mult o școală și o oaste decât un partid politic***", se integrează definitiv cu gândul, după cum se integrase și cu fapta, în concepția contemporană a **partidului-elită a națiunii.** (...)

Ceea ce constituie un dar unic al d-lui Corneliu Codreanu este puterea de a interpreta și de a da mărturisire sufletului popular.

Pe când oamenii politici de duzină se mulțumesc cu manifestările electorale care, prin natura lor sunt de suprafață, d-sa pătrunde *'în acele adâncuri sufletești nedefinite, acolo unde politicienii și programul lor de împrumut nu putuseră să coboare*" și aceasta îl îndreptățește să afirme: "*aici, în aceste adâncuri, am înfipt rădăcinile istoriei legionare; ele nu vor mai putea fi scoase de nimeni*". Acesta este faptul cel mare și nou pe care l-a adus cu sine tipul de mare conducător din zilele noastre. El se găsește față cu masele mari populare într-o aderență nemijlocită de nici o formă electorală și de nici un mecanism organizator. El este poporul și poporul este el.

Luciditatea ideilor d-lui Codreanu Corneliu apare ca un relief și mai mare atunci când tratează **problema sa preferată: formarea oamenilor.**

Aceeași luciditate apare în formularea problemei evreiești, atunci d-sa arată mai ales contrazicerea în care se pun evreii când propovăduiesc ateismul pentru români, rămânând credincioși religiei lor, și se ridică împotriva ideii naționale, rămânând buni naționaliști evrei.

Să mai vorbim oare de chipul cum sunt înfățișate, în puține cuvinte, problemele naționale regionale, cum este aceea a moților sau a românilor din Maramureș? Și să mai relevăm elocventa condamnare a literaților noștri care își risipesc darul scriitoricesc pentru aspectele cele mai mărunte și meschine ale vieții, dar care n-au găsit un singur accent pentru tragedia moților?

Exemplul culminant de originalitate în gândire și inițiativă îl constituie însă taberele de muncă, care sunt o specialitate a Mișcării Legionare din România.

Prima tabără de muncă a fost înființată la 8 mai 1924 la Ungheni, pe vremea când, în Apus, nimeni nu visa la o asemenea instituție. Mai mult decât atât, chiar în Germania de mai târziu, aceste tabere nu s-au născut decât din nevoi economice și sociale de atenuare a șomajului, iar nu din nevoia educativă de a crește tineretul într-o nouă concepție de viață și de a-l face să arunce, peste prejudecățile veacului al XX-lea, puntea între clasele sociale.

Dar cartea consacrată legionarilor vorbește nu numai prin fapte și gânduri, ci și prin **frumusețile sale sufletești** care își găsesc, de atâtea ori, o **exprimare fericită.** Aș zice: "frumusețile sale literare", dacă aceste cuvinte n-ar fi demult pătate de artificialitate și dacă năzuința continuă a literaților de a realiza frumosul nu ar strica frumuseții însăși.

Ce minunat este dată de atâtea ori în volum **ideea JERTFEI**; ce frumoase rânduri sunt închinate **CÂNTECULUI**! ***"De nu veți putea cânta, să știți că este o boală care vă roade în adâncul ființei voastre sau că vremea v-a turnat păcate peste sufletul curat; iar dacă nu le veți putea vindeca, să vă dați la o parte și să lăsați locul vostru celor ce vor putea cânta***"!

(continuare în pag. 14)

"Lumea Nouă", **anul V, nr. 11-12, nov. – dec. 1936** (fondator și director: M. Manoilescu)

Selecțiuni de Vasile Păduraru

MIHAIL MANOILESCU (1851 – 1950)

Simpatizant legionar

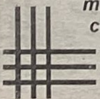
inginer și economist de mare prestigiu internațional, autor al numeroase cărți pe diverse teme: *"Teoria protecționismului și schimburile internaționale"*, *"Problema despăgubirilor de război"*, *"Politica statului în chestiunea refacerii industriale"*, *"Cum putem reînvia leul-aur"*, *"Organizarea financiară a economiei naționale"*, *"Întoarcere la ogor"*, *"Echilibrul economic european"*, ***"Lupta Ortodoxiei împotriva materialismului"***, *"Unitatea spirituală a Europei"*, ***"Secolul corporatismului"***, ***"Românism și Ortodoxie"***, *"Rostul și destinul burgheziei românești"*, ***"Memorii"***.

A desfășurat o mare activitate teoretică în domeniul economic - în țară, Italia și Portugalia. **Ideile sale corporatiste și protecționiste au fost adoptate în America Latină** (Brazilia și în Argentina).

Ministru (secretar de stat la Ministerul Finanțe în guvernul Averescu, ministru al Industriei și Comerțului în guvernul Iuliu Maniu, ministru de Externe în guvernul Gigurtu),

Mort în închisoarea de la Sighet.

VULPEA LUI REMUS

Odinioară confundate în opinia publică, civilizaţia şi cultura tind să se depărteze azi una de cealaltă, între ele săpându-se o prăpastie greu de trecut.

Civilizaţia, producătoare de bani, ajunge repede la cetăţean, este integrata adesea fără discernământ, cu sprijinul celor nesătui de câştiguri.

Cultura, în schimb, păleşte, se împuţinează, tinde să fie considerată cvasi-inutilă în existenţa omului social.

Fenomenul nu e numai românesc.

Tendinţa de ai **spolia pe copii şi tineri de darurile spiritualităţii** a devenit în ultimii 25-30 de ani componenta unui politici elaborate de **un grup interesat să reîmpartă populaţia lumii într-un mănunchi de stăpâni fără scrupule şi o uriaşă masă de sclavi.**

Aşa-zisa democraţie, egalitate în şanse, a rămas o vorbă goală, o goarnă propagandistă.

În acelaşi timp, paralel cu **prăbuşirea în mediocritate şi superficialitate a şcolii** (la noi, un veritabil dezastru naţional), produsele de bâlci ale **unei aşa-numite "civilizaţii tehnice"** se află pe primul loc al poluării (înainte de cea ecologică). Mă refer, de pildă, la modelele din ce în ce mai sofisticate de telefoane mobile, măestrit montate de nişte sclavi cu ochii oblici care se mulţumesc să înghita un pumn de orez pe zi. Urcaţi-vă într-un mijloc de transport în comun şi veţi vedea cum, de îndată ce acesta porneşte, mai toţi tinerii încep să butoneze în neştire telefonul mobil şi nu-şi mai iau ochii de pe ecranul minuscul decât când coboară. **Psihiatrii ne asigură că un asemenea comportament a devenit o boală veritabilă şi, din**

păcate, contagioasă. Aceşti tineri şi-au pierdut ireversibil calitatea de a putea rămâne cu ei înşişi, forţa de a urmări jocul unor idei, pentru simplul motiv că în mintea lor nu există asemenea idei. Sunt ceea ce se spune **la propriu, nu religios, *săraci cu duhul.***

Fără a fi un adept al teoriei "complotului internaţional" nu poţi să nu observi stăruinţa cu care corifeii aşa-zisei mondializări urmăresc, cu diabolică stăruinţă spolierea de cultură.

Unele ţări cu tradiţie culturală solidă - şi mă refer la Franţa, Marea Britanie, Belgia, iar din fostul lagăr socialist, la Polonia şi Rusia - caută mereu metode de combatere a eroziunii şcolii, metode de a menţine nivelul învăţământului la standarde acceptabile. Altele, printre care şi România, promovând în conducerea educaţiei submediocrităţi politizante, ajung să aibă parte de un dezastru cultural.

Zice-se că "de la Râm ne tragem", dar cogeamitea ministrul - mai grav, al Învăţământului - confundă lupoaica cu o vulpe. Şi, chiar de râsul unui copil din clasele elementare, el însuşi se numeşte Remus.

Dl. ministru, în calitatea sa de geamăn al lui Romulus (probabil *Zăroni*), nu a supt laptele lupoaicei, ci s-a adăpat cu apa tulbure a politicianismului vulgar dâmboviţean.

Nu i-am pretins să fi aflat că vechea legendă a Romei antice ar fi avut ca adevăr găsirea gemenilor de către nişte ciobani care păşteau turmele unei matroane, o văduvă tare afurisită pe care oamenii o porecliseră, de rea ce era ("la lura" = "lupoaica").

I-am fi pretins însă prietenului şi vasalului d-lui Ponta să fi lăsat, din bun simţ, fotoliul de ministru unuia mai cultivat.

Dar, revenind la ***cultură*** - care ar trebui să fie o preocupare de bază a liceelor - ce observăm?

Generaţie după generaţie, **tinerii sunt bolnavi de plictis, nu mai sunt capabil să-şi găsească un ideal în afara banului** (şi, dacă se poate, câştigat uşor şi oneros).

Am discutat îndelung asupra acestui subiect cu George E. Palade, laureat Nobel în 1974. El îmi spunea că orice tânăr trebuie să-şi aleagă câteva modele din cultură sau societate pe care să le urmeze. El mi i-a numit pe dascălii săi de gând şi faptă: anatomiştii şi antropologii Francisc Rainer şi Grigore T. Popa. Ambii au fost oameni de cultură, preocupaţi nu numai de ştiinţa cărora se dedicaseră, dar şi de istorie, arte şi literatură. În casa lui Palade de la San Diego, California, am fost uimit să găsesc o bibliotecă uriaşă de literatură românească, deşi el trăia în America de peste 50 de ani.

Am fost mereu uimit să aflu că majoritatea marilor oameni de cultură şi ştiinţă din ţara noastră sunt prima generaţie de copii care au lepădat opincile. Aceşti copii, înflăcăraţi de ideea de a deveni utili ţării, "au mâncat cartea pe pâine", cum se spune.

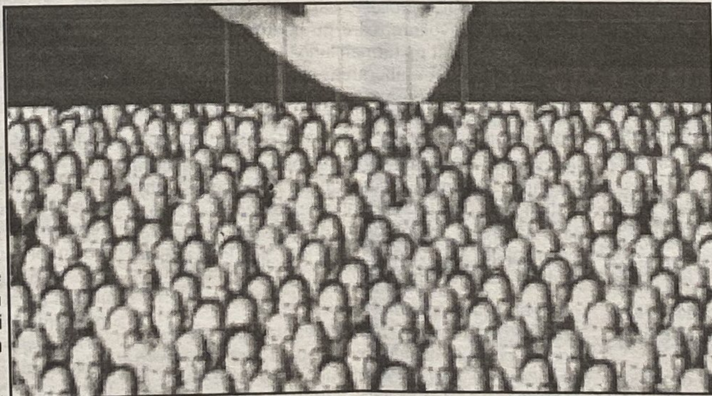
În prima parte a sec. XX (1900-1950) corpul nostru didactic era un detaşament de toată lauda. Ei se bucurau de prestigiu şi respect atât din partea elevilor, cât, mai ales, a părinţilor. Erau formaţi în universităţi exigente gândite şi conduse de unul ca Spiru Haret care urcase treptele ministeriale firesc şi nu ca dl. Remus, ajuns foarte de tinerel, prin pile şi arta gudurării, rector al *"Universităţii Naţionale Pentru Studii Politice şi Administraţie Publică"* (fostul *"Ştefan Gheorghiu"*).

În dezmăţul actual al şcolii din România elevilor nu li se mai oferă **nici modele viabile, nici posibilitatea de a gândi,** de a-şi forma fiecare dintre ei o imagine a lumii în care sunt siliţi să trăiască.

Atâta timp cât modelele sunt mediocrităţi ale micului ecran a căror marfă vulgară se revarsă potop, şcolarii ar trebui să fie învăţaţi să le dispreţuiască.

Practic sunt posturi TV care duc o **stăruitoare activitate de tâmpire a telespectatorilor.**

Pentru aceştia ţara numită România nu mai are valori autentice, scriitori, gânditori originali, istorici prieteni cu adevărul şi nu cumpăraţi, actori care cultivă fineţea interpretării, ci numai nişte grobieni şi nişte muieruşti cu coapsele goale care execută

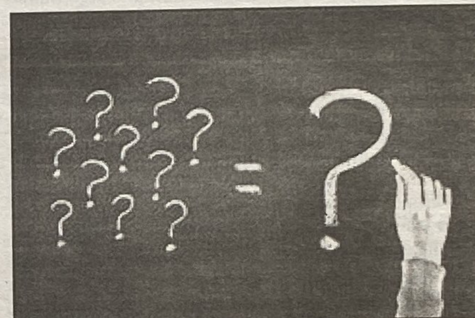

mereu aceleaşi mişcări tip "Crucea de Piatră".

Foarte gravă pentru adolescenţi îmi apare **ţiganizarea** mass-mediei - atât televiziunea, radioul cât şi presa scrisă (abundenţa de tabloide cu aderenţe porno). Pe posturi se poate urmări o adevărată invazie de ţigani - zice-se "artişti" - care au distrus adevăratul folclor, înlocuindu-l cu vaiete nazale tip "uşa" cortului. Dar asta n-ar fi nimic dacă diferiţii estropiaţi de tipul piticilor "minune" sau diverşi Salami, Parizeri etc. s-ar limita să cânte. Nu, telespectatorii sunt invitaţi ore-n şir să urmărească cum se bârfesc între ei, cum îşi aruncă lături în cap, cum preacurvesc diferitele fufe cu fotbaliştii, azi cu unul, mâine cu altul, într-un cuvânt se stârneşte în telespectatori o adevărată voluptate a indiscreţiei mahalageşti.

În fine, urmărind programele analitice liceale, observăm faptul că **istoria şi literatura română au ajuns Cenuşărese.**

Istoria pentru că se continuă a fi cea cenzurată şi periată în anii comunismului, cu eforturi de a se introduce materii de tipul "holocaustului" (la noi, unde evreii au beneficiat în anii 1941-1944 de protecţia autorităţilor). Se înrădăcinează în mintea copiilor o stare de culpabilitate pe care nu o merităm. Ar fi grav să ajungem ca populaţia din Germania actuală (inclusiv intelectualii) pe care o ofensivă mediatică agresivă de peste 60 de ani îi ţine şi azi cu nasul în pământ. Practic în acea ţară, ca şi în altele precum Franţa,

Belgia, Marea Britanie şi chiar ţări foste neutre, **subiectul "holocaust" nu se discută decât în limitele impuse de acoliţii lui Wiesel.**

Ne-am întrebat şi o facem şi acum: de ce istoria şcolară sau cea difuzată pe mass-media **nu arată şi grozăviile stalinismului,** nu se opreşte aproape deloc la suferinţele naţionaliştilor români (din care o bună parte legionari)? Să fie oare această escamotare din cauză că în anii '47-'60 numeroşi călăi comunişti erau mozaici?

În ceea ce priveşte **limba română** predată în şcolile medii, după câte sunt informat cunoştinţele de literatură, îndemnul la compuneri şi la comentarii proprii (în clasele superioare) sunt cel mai adesea trecute în planul al doilea.

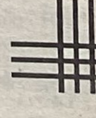
Se dă o importanţă mare gramaticii care ajunge să fie atât de sofisticată, de greoaie, încât nu-şi mai atinge scopul. Ca orice tip de instrucţie care se bazează pe toceală, excesul gramatic se uită.

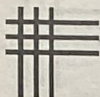
Să fie acest exces, de care mai toţi copiii se plâng, o motivaţie pentru meditaţii?

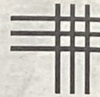
Sper că profesorii de limba română sunt convinşi că nu papagalisirea unor dogme gramaticale îi învaţă pe viitorii cetăţeni cum să se exprime corect în limba română sau cum să compună un text. Gramatica, în limite rezonabile, contribuie la această operă, dar câmp liber pentru galopul fiecărei personalităţi îl dă lectura. Acea lectură care debutează cu poeţii Văcăreşti şi Filimon şi ajunge, trecând prin Eminescu şi Caragiale, la marii scriitori ai sec. XX. În ce măsură se practică la noi comentariul critic, în ce legătură elevii sunt învăţaţi să-şi exprime opinia în legătură cu un text literar?

Lectura îi face pe oameni. **Tinerii noştri** care au desaga culturală goală şi **care-ţi răspund: *"Habar n-am, dar aflu de pe internet"* gândesc cu creierul altora,** uită rapid şi devin cu timpul exact ceea ce se doreşte de către acele cercuri malefice: oameni fără opinie, **uşor de manipulat şi de exploatat. *Şi, mai ales, oameni fără identitate naţională.***

Radu Iftimovici
profesor doctor, laureat UNESCO,
membru titular al Uniunii Scriitorilor

CE NE SPUNE UN DUŞMAN (II)

continuare din numărul trecut

Am primit pe adresa redacţiei textul de mai jos, cu rugămintea *"trimiteţi-l mai departe!!"*. Este vorba despre **interviul luat de dl. Ion Longin Popescu d-lui Călin Georgescu,** fost director executiv al Centrului Naţional pentru Dezvoltare Durabilă din România (1997-2013), preşedintele pe Europa al Clubului de la Roma (organizaţie masonică renumită).

Am considerat că trebuie publicat pentru că până şi un mason a ajuns să afirme deschis:

"Cum să sprijine băncile esenţa dezvoltării noastre, când peste 80% din ele sunt străine?",

"Sub nici o formă nu trebuie aderat la moneda euro",

"Pământul ţării este sfânt prin eroii, martirii şi sfinţii pe care îi adăposteşte în adânc. Nu este de vânzare nimănui şi nicicând."

Cam tot ceea ce spune dr. Călin Georgescu în acest interviu am scris în paginile noastre de-a lungul timpului, dar ni se pare semnificativ faptul **că până şi un duşman trage un semnal de alarmă.** (*De ce printre duşmani îi numărăm şi pe masoni, aflaţi din pag. 15 a revistei*).

Dacă unii dintre dvs. poate ne-aţi considerat suferinzi de teoria conspiraţiei, de "scenarită", paranoici, **pe domnul cu funcţie înaltă îl veţi crede**!

Nu discutăm motivele pentru care o face, ar însemna să ne lansăm în speculaţii. Şi, oricum, n-are nici o importanţă de ce spune aceste adevăruri, important e că le spune.

"Aruncaţi ambalajul şi reţineţi conţinutul!"

- Între factorii care subminează identitatea românească şi viitorul naţiunii române aţi numit distrugerea ţărănimii.

Ce mai reprezintă ţăranii? Mai sunt ei un element identitar al românilor?

- Ţăranul român reprezintă gena autentică a civilizaţiei mileniului actual. El reprezintă nu doar şansa redresării României, ci însăşi speranţa renaşterii lumii occidentale, care încearcă cu disperare să-şi îndrepte nesăbuinţele trecutului.

Ţăranul român a fost în mare parte distrus de febra consumistă şi de supermarketurile care s-au înmulţit enorm la nivelul întregii ţări.

Apoi a fost redus la tăcere, fiindu-i atacat cadrul natural de care depinde existenţa sa. A fost jefuit orbeşte, s-a vândut pe nimic resursa naturală primară.

Prin urmare, eu nu aş promova industria alimentelor bio, ci gospodăria ţărănească tradiţională. Prin ea am ajunge la bio în mod natural. România, ţară bio! Cu ea aş cuceri lumea toată! Roşia românească – cultivă această roşie în Germania. Pune-l pe neamţ să o facă! Ei bine, nu poate, cu toată tehnologia lui, pentru că nu are pământul ţării noastre, care este cel mai roditor. Şi, peste asta, este un pământ sfânt.

Dacă se pune la punct agricultura ţărănească tradiţională, exporturile de grâne româneşti se vor face nu pe bani, ci contra aur.

- În acest caz, de ce nu sprijină băncile din România ţărănimea?

- Cum să sprijine băncile esenţa dezvoltării noastre, când peste 80% din ele sunt străine? Nu au nici un interes să o facă.

Decapitalizarea băncilor româneşti s-a făcut cu bună ştiinţă.

Dezbaterea politică cea mai frecventă din societatea românească este cea legată de putere. Problema este că, atunci când deţii puterea şi nu ştii ce să faci cu ea sau nu ai cu cine să faci ceea ce ţi-ai propus, intri în impas. Ieşirea din această dilemă nu poate fi dată decât prin cultivarea profesionalismului autentic. Acelaşi lucru este valabil şi în cadrul sistemului bancar.

România este poligon de încercări pentru sistemul bancar internaţional. La filialele din ţara noastră băncile-mamă trimit cadre de conducere slab pregătite profesional, dispuse la experimente, care duc o politică de jecmănire a populaţiei, şi nu de dezvoltare. **S-a ajuns la situaţii absurde: dacă „economiseşti" la o bancă, ajungi să retragi, la sfârşit, mai puţin decât ai depus!**

România ar trebui să aibă o instituţie de credit agricol, aşa cum a propus Take Ionescu în documentul „România în anul 3000", încă din 1920. Ce oameni, ce viziune, ce dăruire faţă de ţară!

- Se ştie că aţi elaborat "Strategia de dezvoltare durabilă a României". Cum ar trebui să fie şi ce puncte ar trebui să alcătuiască această strategie?

- În primul rând, trebuie să gândeşti Adevărul, să spui Adevărul şi să iubeşti Adevărul. **Cheia succesului în dezvoltarea ţării stă în dragoste, unire, întărirea familiei şi micul producător.** Restul sunt detalii.

Strategia ţării se poartă în inimă şi are câteva puncte, care încap pe o pagină:

1. Întărirea legislativă şi constituţională a statului. Legi administrate eficient de funcţionari în a căror autoritate populaţia să aibă încredere.
2. Lansarea cercetării şi dezvoltării cu implicarea universităţilor.
3. Politici monetare şi fiscale ferme. **Nivelul taxelor să fie scăzut.** Păstrarea monedei naţionale este un mare atu, care nu trebuie neglijat. **Şi sub nici o formă nu trebuie aderat la moneda euro!**
4. Dezvoltarea căilor de transport.
5. O politică externă regională şi globală de promovare a concilierii.
6. Transformarea unui handicap în avantaj de nişă economică: agricultura românească. Protecţia pădurilor şi conservarea mediului. Dezvoltarea durabilă – concept naţional.
7. Securitatea persoanei: strategia de sănătate bazată pe prevenţie, hrană sănătoasă, educaţie prin mişcare, politică demografică stabilă.

NOTA REDACŢIONALĂ: Noi susţinem că e important ca **aceste principii să fie completate cu cele enunţate luna trecută în editorial** ("Schiţă de portret pentru preşedinte şi ţară"), aplicate de Antonio de Oliveira Salazar în Portugalia în perioada 1928 – 1970 şi Juan Domingo Peron în Argentina, în 1946 - 1955., reuşind, graţie acestora, să-şi scoată ţările din colapsul economic şi degringoladă. **Bineînţeles însă că dl. Georgescu nu POATE merge atât de departe. Nu-i permite organizaţia. Retorica e una şi practica, alta.**

România deţine "Strategia Naţională pentru Dezvoltare Durabilă" (SNDD) încă din 2008, dar nu s-a pus în practică nici o propoziţie din acest document. SNDD este un pas spre civilizaţie, este strategia interesului comun care ar trebui să primeze asupra confruntărilor politice şi momentelor electorale. SNDD stabileşte cadrul de manifestare a ambiţiei de dezvoltare, care nu poate fi programată şi garantată decât pe termen lung.

Dificultăţile în elaborarea documentului nu au constat în introducerea de idei noi, ci în efortul de a scăpa de cele vechi.

Un ultim aspect esenţial este politica demografică, neglijată total de toate forţele politice din ţară. Pierderea demografică a însumat, între 1990 şi 2014, peste 3 milioane de oameni. Aceasta a făcut să avem 19 milioane de cetăţeni acum, iar consecinţele pe viitor, dacă nu se iau măsuri imediate, vor fi dramatice.

- V-aţi opus economiei extractive.

Guvernanţii actuali se grăbesc să demareze o serie de proiecte miniere, crezând că asta va genera dezvoltare şi locuri de muncă. Ce propuneţi în schimb?

- Pe plan economic avem nevoie de măsuri pentru a pune în valoare avantajele competitive reale de care mai dispune România, prin consolidarea capitalului naţional, întărirea regimului proprietăţii şi încurajarea iniţiativei antreprenoriale. Aceasta înseamnă o economie civică, moleculară, care ţine cont de faptul că **prosperitatea unei naţiuni depinde de prosperitatea fiecărui individ în parte. Cu alte cuvinte, nu am nevoie de 5 latifundiari în agricultură, ci de 500.000 de ţărani viguroşi care să dezvolte o ţară întreagă.**

Nu am nevoie de o economie extractivă cum este acum, în care doar se vând resursele naturale şi activele existente. ***Dacă îţi vinzi tot ce ai în casă, unde ajungi, cum mai trăieşti?*** **Este nevoie să produci,** deci întrebarea care ar trebui pusă fiecărui român este: ce ştii să faci?

Un proiect minier sănătos nu înseamnă să vindem resursele pe nimic, ci să folosim noi resursele – asta înseamnă proiect valabil. Prin noi înşine!

Mina de la Roşia Montană se poate deschide şi exploata numai de către România, apelând la tehnologia clasică şi prietenoasă cu mediul, dând de lucru la toată lumea printr-o investiţie de numai 100 de milioane de euro. Dar se vrea aşa ceva?

S-a vorbit mult despre reforma statului, a clasei politice. După 25 de ani există impresia că se urmăreşte doar o redistribuire a puterii şi dobândirea de avantaje pentru cei care o deţin.

Acum, mai mult ca oricând, avem nevoie de un dialog real, de o conciliere naţională.

- V-aţi declarat îngrijorat că statul român s-a privatizat. Ce presupune această privatizare?

- După 1990 statul român s-a privatizat şi nu mai poate răspunde corpului social, pentru că nu mai are ce vorbi cu el decât atunci când îi cere voturile.

Cine deţinea, înainte de 1989, controlul informativ al obiectivelor economice, a trecut din barca comunistă în cea a capitalismului extractiv, însuşindu-şi, prin „privatizare", ceea ce deţinea sub control în comunism. Şi nimeni nu spune nimic. Laşitatea conduce România!

Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte!

- Astăzi toţi politicienii noştri sunt profesori, de regulă la universităţi private. Ce părere aveţi despre nivelul ştiinţific al acestor universităţi?

- Conducătorii vremelnici ai României au distrus ţara. Iar puţinii profesori adevăraţi pe care îi mai avem au mâinile legate. Şcoala românească actuală este în suferinţă. **Dacă vrei să înrobeşti o ţară, îi distrugi educaţia. Aşa s-a şi întâmplat.**

Dacă ai educaţie performantă, eşti, ca popor, liber.

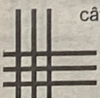
România este un vultur închis într-o colivie, din care nu poate să-şi întindă aripile, să zboare.

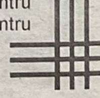
Universităţile particulare ar trebui desfiinţate, fără excepţie. Sunt doar o industrie de diplome fără acoperire, urmărind doar profitul şi spălarea creierelor. Au fost viciate, evident, şi universităţile de stat. La Medicină, înainte de '89, se trăgea linia sub ultimul intrat la 9,80. Acum se intră şi cu 4. Cum să mai comentezi aşa ceva?

Manuale alternative? O samavolnicie! **Istoria poporului român este cumva alternativă?** Geografia ţării este cumva alternativă? ***Mama ta este alternativă?*** **Avem cumva alternative sau dileme cu privire la adevărurile morale?**

Mai toţi politicienii noştri, da, sunt „profesori" – nu de gimnaziu, nu de liceu, ci profesori universitari. De unde până unde?

Pe vremea lui Spiru Haret, ca să obţii titlul de profesor treceai prin examene foarte dure, trebuia să înveţi pedagogie, iar la final numirea era semnată de Rege. Astăzi învăţământul superior din România scoate pe bandă rulantă absolvenţi interesaţi doar de diplomă. Se citeşte foarte puţin. 1,5% din adolescenţi citesc cel mult 2 cărţi pe an. Camera Deputaţilor a votat 28 de milioane de euro pentru cumpărarea de stick-uri de memorie pentru

calculatoarele școlare, în condițiile în care 50% din școli nu au apă caldă și căldură. Totul este absurd în România!

- Analizând sfertul de veac de când suntem liberi, ce puteți spune? Am câștigat sau nu libertatea? Am ajuns să iubim competiția între valori, șansa de a alege?

- Competiția minților din Occident a fost transformată în România într-o cursă nebună după profit. Societatea s-a transformat într-una de consum, supusă unei manipulări masive. S-a înlocuit știința cu miturile și s-a pledat pentru libertate fără responsabilitate, spre a acoperi fraudele. Sub toga câtorva profeți din țara asta se ascund frauda și manipularea cea mare.

România nu este o țară liberă atâta timp cât presa, în cea mai mare parte, este dirijată. Mulți și-au vândut, pentru 30 de arginți, și sufletul, și țara.

Dacă vrei să-i înveți pe oameni să fie liberi, învață-i o meserie. Or, în România nu mai sunt meseriași, sunt doar afaceriști.

- La capitolul „realizări", în cei 25 de ani de democrație consemnăm alarmați retrocedările de proprietăți, făcute pe baza legii restitutio in integrum. Cât și cum s-a retrocedat?

- „În mintea strâmbă și lucrul drept se strâmbă", spunea părintele **Arsenie Boca.**

Pentru pământul țării eroii Neamului și-au dat viața, iar contemporanii noștri își vând sufletul pentru un pumn de arginți.

Instituția proprietății este dinamitată în România. **Democrație fără proprietate privată nu există, iar proprietatea privată fără instituția care să o înregistreze și să o apere, și anume cadastrul general, nu există nici ea.** De 25 de ani nu a fost pusă ordine în cadastrul general, pentru că este nevoie de haos.

Unde este haos este și interes, pentru că în toți acești ani statul a retrocedat păduri, terenuri, ape, clădiri, în valoare de peste 60 de miliarde de euro! Legea 247 și Legea 1 din 2000 au distrus pădurile țării. Încă mai sunt valabile ordonanțe ale lui Horthy, din 1940.

- În acest context, cum vor ajuta proiectele Roșia Montană și gazele de șist, în caz de realizare, economia românească?

- În primul rând, **nu sunt proiecte, ci afaceri murdare ale celor de la Gold Corporation și Chevron, în strânsă legătură cu clasa politică românească ticăloasă.** Iar Chevron este unul din cei mai mari poluatori privați din istorie, urmat de Exxon și British Petroleum. Sunt **afaceri antinaționale** și jefuitoare de suflete, pentru că i-au aruncat pe oameni în război, român contra român, în propria lor țară. **Nu au nici o substanță științifică** și sunt total non-ecologice și distrugătoare de vieți prin consecințele ulterioare. S-a scris mult pe tema asta, dar eu vă spun un lucru: aceste intenții nu se vor pune în aplicare. Punct. Și Roșia Montană, și Pungești sunt pământ românesc și așa vor rămâne! Iar **cei ce le apără sunt eroi. Nu vorbesc de ecologie aici,** n-am ce vorbi, **eu discut despre pământul meu, care nu este al generației mele, ci al urmașilor mei** și al urmașilor urmașilor mei, în veacul vecilor! Cea mai jalnică este prestația clasei politice. Pe 2 decembrie trecut, la Pungești, se loveau românii pe români cu ciomegele, dar în București era bal cu toalete de mii de euro, purtate de cocotele politice și corporatiste. Este greţos!

- Este pământul țării de vânzare? Se pare că politicienii și unii proprietari români nu au nimic împotriva vânzării pământului către străini.

- Pământul țării este sfânt prin eroii, martirii și sfinții pe care îi **adăpostește în adânc**, spunea

părintele Iustin Pârvu. **Nu este de vânzare nimănui și nicicând.**

Cu toate acestea, de la 1 ianuarie ***politicienii români au dat drumul să se vândă!*** Dacă nu iubesc glia străbună și nu au lucrat niciodată pământul, cum să-l apere? La fel este și cu oamenii: îți dai afară copiii din casă?

Este o luptă teribilă pentru putere. Or, o țară care are 12% analfabeți și încă până la 20% ***analfabeți științific*** **adică persoane care citesc dar nu înțeleg nimic**, este ușor de manipulat.

Guvernanții au nevoie de o masă amorfă care să pună ștampila pe buletinul de vot; în acest scop populația este instrumentată să răspundă pavlovian la pomeni electorale gen ulei, zahăr și pui.

- Ce ați dorit să spuneți prin afirmația făcută într-o conferință: „românii au uitat să trăiască vertical"?

- Ne-am uitat tradițiile și de unde am venit.

Suntem vânduți corporațiilor care vor doar să cheltuiești, fără să înțelegi de ce.

Oamenii nu mai au exemple tari de virtute, și atunci își iau lumea în cap.

Nu există un proiect comun, ci doar planuri individuale. Fiecare pentru el.

Pierderea verticalității vine din lipsa noastră de dragoste față de pământul nostru și de înțelegere a rostului neamului românesc.

Spre exemplu, SUA au transmis de curând că investitorii americani vor veni în România numai dacă se va semna un nou acord cu FMI și va fi votată o legislație permisivă pentru exploatarea gazelor de șist. Cât tupeu trebuie să ai, ca să faci o asemenea declarație? Și câtă slugărnicie ca să o accepți?

Dar „brazii se frâng, nu se îndoiesc", spunea un erou al Neamului, Ion Gavrilă-Ogoranu. Eu zic că românii nu vor sta îndărătul gratiilor până ce bătrânețea și rutina vor pune stăpânire pe ei iar vitejia va rămâne amintire și dorință neîmplinită.

Pentru menținerea verticalității, familia este de bază. Și aici s-a săpat adânc, pentru distrugerea ei. Peste 2 milioane de români lucrează în afara țării și trimit bani acasă. Dar acasă au rămas familii distruse, divorțurile s-au înmulțit peste măsură, ca și copiii abandonați și oamenii bolnavi sufletește și moralicește.

- De ce credeți că România este o țară „condamnată la neputință"?

- Statul nu pune în practică ce spune (sau, mai bine zis, ce spune legea). Prin urmare, **încrederea în instituțiile statului este zero.** Dacă ai o lege, îți mai trebuie una care să o pună în aplicare. Cum să ai încredere în cineva care te fură și te umilește permanent?

Politicul în România stăpânește bine arta manipulării și a dezinformării pentru a se menține la putere. **Se schimbă doar politicienii, ei între ei, pentru că în spate au același scop anticreștin.** Iar efectele se văd nu doar în sărăcia și umilința trăite de români în țară, ci și în afara țării.

De multă vreme „român" este în Occident un calificativ depreciativ, și nu denumirea unui Neam demn de stimă.

Supremația politicului este în România un semn de pierdere a orientării creștine. **Omul a pierdut nădejdea mântuirii, iar politica a devenit un fel de mântuire socială.**

Compromisul în gândire și vorbă, nepăsarea în faptă **au deschis drum liber absurdului în societatea românească.**

- Ce nădejde aveți în refacerea României? Cum vedeți viitorul ei?

- La ora actuală în România este un soi de văicăreală cronicizată. ***Trebuie făcută diferența între văicăreală și atitudine.*** **Toți se văicăresc că nu au bani, se plâng de ticăloșia clasei politice, dar nu ies în stradă pentru unire și schimbare.**

"Nu puneți", ne îndeamnă Mântuitorul, ***"petic de postav nou la haina veche, pentru că se rupe, și nici vin nou în burduf vechi, pentru că se crapă"*****. Schimbarea, ca să fie efectivă, trebuie să fie totală.** Conștiința poporului român nu suportă politica publică a trădării și înrobirii. Să luăm aminte, vremea refacerii se apropie! Speranța este mare numai pentru cel ce are credința mare. Chiar dacă hoții și impostura par astăzi de neînvins, greu de înlăturat, chiar dacă par că sporesc zilnic în putere, chiar dacă avem impresia că a dispărut credința, viitorul României va fi demn și luminos, pentru că pe dedesubtul viiturii rău mirositoare de acum curge fluviul credinței strămoșești. Trebuie doar să îndrăznim!

Rubrică realizată de Cuibul "Nicador"

***

PROFILUL INTERIOR AL CĂPITANULUI (continuare din pag. 4)

Peste țară a trecut un fior nou. O regiune umană bântuită de **esențial.** Suferința devine criteriul vredniciei și moartea, al chemării. **În câțiva ani România a cunoscut o palpitație tragică a cărei intensitate ne consolează de lașitatea a o mie de ani de neistorie.** *Credința unui om a dat naștere unei lumi ce* ***lasă-n urmă tragedia antică și pe Shakespeare.*** Și aceasta în Balcani!

Pe un plan absolut, dacă ar fi trebuit să aleg între România și CĂPITAN, n-aș fi ezitat o clipă.

După moartea lui ne-am simțit fiecare mai singuri. Iar **peste singurătatea noastră se ridica singurătatea României.** Nici un toc să-l înfig în cerneala nenorocului n-ar putea descrie neșansa ursirii noastre. Totuși, trebuie să fim lași și să ne mângâiem.

Cu excepția lui Iisus nici un mort n-a fost mai prezent între vii. Avut-am careva vreun gând să-l fi uitat? "De aici încolo tara va fi condusă de un mort", îmi spunea un prieten pe malurile Senei.

Acest mort a răspândit un parfum de veșnicie peste pleava noastră umană, și-a readus cerul deasupra României.

SFINȚI AI ZILELOR NOASTRE (XV)

SF. SOFIA CEA NOUĂ
1883 - 1974

Sf. Sofia cea Nouă, cunoscută şi sub numele de *Sf. Cuvioasă Sofia din Kleisoura şi "Nebuna din Kleisoura"* pentru că era deosebit de modestă şi smerită, este un model ascetic şi exemplu de dragoste creştină şi milă faţă de săraci.

A fost canonizată în 2012, iar moaştele sale se află în biserica Mănăstirii "Naşterea Maicii Domnului" din Kastoria, unde şi-a petrecut viaţa.

Sophia Saoulidi s-a născut în 1883 în Pont.

În 1907 s-a căsătorit cu Iordan Hortokoridu. După şapte ani însă soţul ei a dispărut fără urmă, ea rămânând singură, cu un copil nou-născut.

Nu după multă vreme pruncul a murit şi el. Aceste tragedii au făcut-o pe Sofia să devină din ce în ce mai credincioasă, adâncindu-se în pocăinţă.

Sofia şi-a început **viaţa ascetică în Pont**, într-un **munte** îndepărtat de localitatea natală.

Toată viaţa ei Cuvioasa s-a arătat a fi un model de simplitate pentru femei, iar fiecare cuvânt pe care îl rostea era îmbrăcat în smerenie şi dragoste. **Ca şi în cazul sfinţilor *nebuni pentru Hristos*, sfânta nu a fost recunoscută şi apreciată de cei mândri** şi neatenţi la cele duhovniceşti ale vieţii. Adesea sfântă obişnuia să spună: "Unul este Domnul şi una este Doamna (referindu-se la Mântuitorul Iisus Hristos şi la Maica Domnului), iar noi, restul, suntem fraţi şi surori."

Cuvioasa Sofia a sosit în **Grecia** în 1919. A intrat în **Mânăstirea *"Naşterea Maicii Domnului"* din Kleisoura, regiunea Kastoria.** Pe atunci mânăstirea era condusă de cuviosul stareţ Grigorie Magdalis, un părinte venit din Sf. Munte Athos. Acestuia i-a devenit ucenică, în ascultare şi rugăciune.

Cuvioasa a locuit mai întâi în cuptorul din bucătărie, unde se aprindea focul. În acest loc se odihnea vreme de vreo două ceasuri în fiecare noapte, restul timpului petrecându-l în genunchi, în rugăciune.

Nu după multă vreme oamenii cei iubitori de smerenie au început să o îndrăgească şi să o caute, **pentru sfătuire.** Adesea sfânta le spunea pe nume şi le vorbea despre problemele lor mai înainte chiar ca ei să spună ceva. Era binecuvântată de Dumnezeu cu daruri duhovniceşti.

Veneau la ea oameni din regiune, din Tesalonic, dar şi din îndepărtata Atenă. Printre aceştia s-a numărat şi părintele Leonidas Paraskevopulos care a ajuns mai apoi mitropolit. Acesta, referindu-se la Sf. Sofia, le spunea celor din obşte: *"Aveţi o mare comoară în acest loc."*

Îmbrăcată cu haine vechi şi rupte, sfânta se acoperea cu o pătură găurită. De aceea mulţi creştini îi aduceau haine bune, însă **ea le lua cu o mână şi le dăruia cu cealaltă mână celor mai săraci decât ea.** Purta întotdeauna capul acoperit cu o basma neagră. De când a plecat din Pont sfânta nu s-a mai spălat niciodată, însă acest lucru nici nu s-a observat. **Postea tot timpul**, îngăduindu-se doar puţin untdelemn, în zilele de praznic şi în duminici.

De multe ori creştinii îi dăruiau bani pe care sfânta îi dosea într-un loc ascuns. Mai apoi, când întâlnea oameni sărmani, ea **dăruia banii.**

Deşi a văzut mai multe lucruri necuviincioase săvârşite de preoţi şi de mireni, sfânta nu a judecat niciodată pe nimeni. În astfel de cazuri spunea: *"Acoperă neputinţele altora cu iertarea, pentru ca şi Dumnezeu să le acopere pe ale tale."*

Din ce în ce mai mulţi creştini veneau la Sf. Sofia pentru binecuvântare şi sfătuire, în timp ce **unii râdeau de ea, numind-o "nebună"**. Era ***ne-bună pentru această lume***, asemănându-se în pocăinţă şi **lepădarea celor lumeşti** cu Sf. Maria Egipteanca.

De când a avut loc schimbarea calendarului în Grecia, Cuvioasa Sofia a început să prăznuiască toate sărbătorile, atât pe stil nou, cât şi pe stil vechi, spre a nu întrista pe nimeni.

Cuvioasa a trecut la cele veşnice în ziua de 6 mai 1974.

A fost canonizată în 2012, deşi cinstitele ei moaşte au fost aşezate spre închinare în biserica Mănăstirii "Naşterea Maicii Domnului" din Kastoria încă din 2011.

Câteva dintre cugetările Sfintei Sofia cea Nouă:

"Oh, dacă ai şti şi ai crede ce s-a întâmplat cu Domnul Iisus în zilele de miercuri şi vineri, nu ai mai pune nimic în gura ta, nici pâine, nici ulei. Măcar nu încălca postul de miercuri şi vineri. Frica lui Dumnezeu înţelepţeşte pe oricine.

Ce este frica lui Dumnezeu?

Nu este o teamă sau spaimă, ci o grijă de a nu supăra şi răni pe nimeni. Aceasta este înţelepciunea. Făcând aceasta, Dumnezeu te va lumina ce anume să faci în viaţă.

Adună-i pe cei săraci în jurul tău şi ajută-i, căci aceasta doreşte Dumnezeu, iar nu să trecem pe lângă ei în drum spre biserică."

Sursa: www.crestinortodox.ro

Corneliu Mihai

***

CARTEA CĂPITANULUI (continuare din pag. 10)

Dar pagina închinată antitezei între **principiul AUTORITĂŢII şi principiul LIBERTĂŢII**, antiteză pe care numai **DRAGOSTEA** o poate învinge: "*Dragostea se află mijloc între ele şi deasupra lor, cuprinzându-le pe amândouă în tot ce ele au mai bun*"! Dar DEFINIŢIA Mişcării Legionare, în capitolul "*Dincolo de forme*": ***"A crea o Mişcare înseamnă în primul rând a crea, a da naştere unei stări de spirit, care nu-şi are sediul în raţiune, ci în sufletul mulţimii"***.

În sfârşit, sub cuvinte stăpânite, ce încheiere mai frumoasă pentru **lungul şir de suferinţe**, isprăvit cu ieşirea din închisoare, decât aceasta: "*A doua zi am plecat la Huşi, unde mama mă aştepta plângând în pragul casei*".

Pentru observatorul politic cartea d-lui Corneliu Codreanu mai învaţă încă ceva: ea este **o lecţie extraordinară de tactică politică**, potrivită, bineînţeles, numai unei Mişcări unice ca aceea Legionară, dar **surprinzător de ingenioasă** în toate amănuntele ei.

Tactica CUIBULUI este de o noutate şi de o originalitate remarcabile, prin principiul după care oricine trebuie să comande atâţia membri câţi poate singur convinge şi stăpâni.

De asemenea, **principiul adeziunii** membrilor la Mişcare, fixat încă de la 24 iunie 1927, este: "***Să vină în aceste rânduri cel ce crede nelimitat Să rămână afară cel ce are îndoieli***".

Principiul acesta este elegant completat cu acel al abţinerii sistematice de la orice încercare de a capta: "Nimeni nu va căuta să convingă pe cineva pentru a-l determina să se facă legionar".

Aceste principii organizatorii şi tactice singure ar merita o analiză amănunţită, pentru a desprinde elementele lor particulare în comparaţie cu cele ale altor mişcări similare din Apus.

De asemenea, DISCIPLINA, un element esenţial al eticei şi al organizării legionare, este pusă într-o lumină cu totul nouă: "***Disciplina nu înjoseşte pentru că te face biruitor***". *Şi dacă biruinţele nu se pot câştiga decât cu jertfă, disciplina este cea mai mică dintre toate jertfele pe care mi om poate să le facă pentru victoria neamului său*".

Tot aşa de frumoasă este **explicaţia pedepsei** care este "***posibilitatea de a repara printr-un bine, răul pe care i l-ai făcut***", sau justificarea **uniformelor** care sunt "***expresia unităţii de simţire***; *ele sunt faţa văzută a unei realităţi nevăzute*".

În sfârşit, tot în ce priveşte tactica, este admirabilă **norma de ordine şi de legalitate** în faţa statului: "*Căci **dezordine nu înseamnă conflicte cu adversarii, ci înseamnă conflictul cu statul.** Or, adversarii, şi în special evreii, au permanenta tendinţă de a împinge Mişcarea Legionară în conflict cu statul*".

Mişcarea Legionară avea până astăzi cu ea forţa morală şi mistică. Prin cartea apărută acum, ea câştigă în faţa ţării prestigiul unei doctrine, schiţată în liniile ei mari. (...)

Cu asemenea elemente de izbândă, cine poate să nu-şi dea seama că această Mişcare va izbuti? ***Şi chiar dacă***, împotriva a tot ceea ce vorbeşte istoria secolului nostru, ***acţiunea legionară ar rămâne la noi fără rezultat, cu atât mai mare esle meritul celor care au creat-o.* Ce nobil lucru este să lupţi pentru ridicarea unei naţiuni care nu te înţelege şi nu te urmează!**

Cartea d-lui Corneliu Codreanu înseamnă pentru cauza legionară cât o mare bătălie câştigată.

Ea este mai mult decât un triumf electoral, fiindcă valoarea ei nu se poate măsura în voturi; ea este **mai mult decât o operă de gândire, fiindcă înseamnă o pătrundere în viaţă dincolo de sfera limitată a raţiunii.**

Ea deschide în faţa ochilor uimiţi ai românilor o fereastră spre lumină şi spre înviorare.

Ea făgăduieşte ceea ce atâţia au visat zadarnic în tinereţea lor, ceea ce n-au avut la vreme şi ceea ce le-a lăsat pentru totdeauna în suflet o dungă de amărăciune.

Ea dă năzuinţelor celor tineri şi neîntinaţi un vis vrednic să fie visat şi trăit. Ce fericiţi sunt băieţii care au astăzi douăzeci de ani!

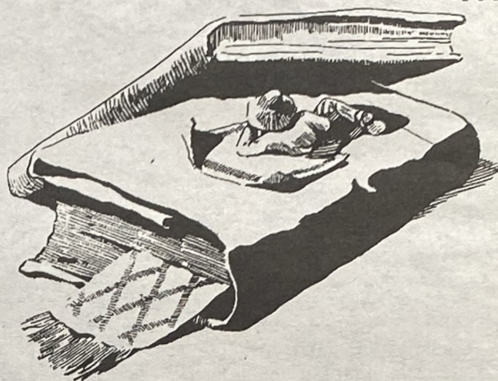

Concurs

ISTORIE NECENZURATĂ

- premii în cărți -

Condiții de participare: vârsta max. 35 ani; răspunsurile se vor trimite în scris pe adresa sediului, sau se pot da personal, la sediu, până la data de **10** a lunii următoare apariției revistei. Premiile se vor ridica de la redacție.

RĂSPUNSUL CORECT LA ÎNTREBAREA LUNII AUGUST:
"De ce legionarii sunt împotriva masoneriei?"

a fost dat de Costin Anghelescu din București, 34 de ani,
care a câștigat cartea *"Biserica și Mișcarea Legionară"* – Ilie Imbrescu.

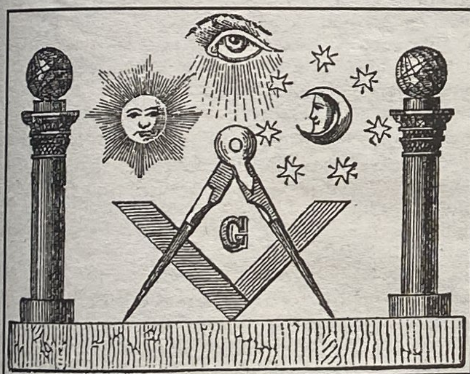
RĂSPUNSUL ESTE URMĂTORUL:

Pentru a da un răspuns corect și concis este suficient **să punem față în față dezideratele masoneriei cu dezideratele Mișcării Legionare**, **originea** celor două organizații, **mecanismele istorice** care au determinat apariția lor.

- MASONERIA -

A devenit conștientă de posibilitățile și perspectivele ei, a constatat că **sistemul ocult de organizare și excluderea din mentalitatea membrilor a problemelor de conștiință legate de etică și morală** o fac superioară ca eficiență altor organizații, mișcări sau partide care aveau la bază etica (creștină, de exemplu).

După anul 70 d. Hr., când romanii distrug Ierusalimul și Templul aflat în oraș, *Marele Sinedriu* se refugiază în orașul Tiberiada. Este **același *Mare Sinedriu* din care făcuseră parte** (poate încă mai făceau parte) **Ana și Caiafa care îl condamnaseră la moarte pe Mântuitor.** De acolo, din Tiberiada, ei au început lupta contra Bisericii Creștine. Și primul pas a fost falsificarea *Vechiului Testament*. În paralel au elaborat ***Talmudul.*** Aceste "munci" le-au definitivat cu 400 - 500 de ani mai târziu. **Acesta este nucleul care a dat naștere, câteva secole mai târziu, masoneriei** (sau francmasoneriei).

Fără lupta lor constantă și hotărâtă, fără sprijinul lor moral și material, masoneria nu ar fi apărut sau n-ar fi supraviețuit niciodată.

Ei s-au aflat, mai mult sau mai puțin, în spatele tuturor persecuțiilor pe care le-au îndurat dreptcredincioșii creștini în primul mileniu, dar și după aceea.

Al doilea mileniu al erei creștine debutează cu Marea Schismă din 1054, când Biserica Catolică pornește pe un drum propriu. E interesant de menționat faptul că **prima lojă masonică a apărut în Anglia în anul 926 (Ritul York), deci cu 128 de ani înainte de Marea Schismă.** Să fie oare vreo legătură? Dacă există, nu se știe, căci lipsesc dovezile!

O Biserică puternică era greu de distrus printr-o luptă fățișă. De aceea trebuia mai întâi scindată Biserica prin deformarea unei părți a ei; urma apoi pulverizarea părții reformate, din molozul rezultat trebuind să se edifice o nouă unitate, mai tolerantă, mai "democratică", mai "deschisă", adică mai "ecumenică". Secte precum "Știința Creștină", "Mormonii", "Martorii lui Iehova", "Antroposofii", sunt creațiile lojilor masonice.

Conștiința puterii, **răspândirea masoneriei pe toate meridianele lumii, legată de disperarea evreilor** pe mapamond, i-a făcut pe aceștia să gândească la **dominația mondială**, dovedind că **nu se dau înapoi de a provoca mari suferințe la nivel de popoare** sau chiar de planetă în realizarea planurilor de dominație mondială.

Dacă au reușit să fie **autorii Revoluției Franceze**, schimbând istoria Europei și a lumii (lucru bine stabilit), apoi autorii revoluțiilor europene de la 1848, **ai revoluției bolșevice de la 1917** și ai Internaționalei comuniste, provocatorii războiului civil din Spania anilor 35 - 37, dacă au determinat prin manevre oculte și prin influența directă a finanței mondiale evreiești intrarea SUA în cele două războaie mondiale, este absolut evidentă puterea lor.

Pentru cei care sunt încă dispuși să disocieze comanda supremă a masoneriei de marile organizații evreiești de nivel mondial, le vom aduce cele mai simple și mai evidente argumente:

- acceptarea prezenței creștinilor în lojele masonice nu înseamnă decât că de intrat intră oameni de orice confesiune, iar **pe măsură ce membrul mason este îndoctrinat** și crește în grad și simte din ce în ce mai mult avantajele materiale și sociale, **religia își pierde pentru el sensul necesității, fiind înlocuită cu legile masoneriei;**

- la ceremonia de inițiere și admitere li se flutură în față chiar și o Biblie, dar semnificația ei nu este ca pentru creștini, adică un îndreptar pentru viață: **pentru masoni nu există decât un singur ordonator al vieții și al activității, organizația masonică**; mergând spre vârful piramidei conducătorii devin din ce în ce mai puțin cunoscuți, ajungându-se ca executantul să nu știe niciodată de la ce nivel a pornit ordinul.

- pe cine găsim în masonerie: începând de la funcționarul public sau de bancă, continuând cu persoane de decizie administrativă, financiară, politică, înalți prelați, deputați, judecători, procurori, miniștri, președinți de partide sau de state (și dacă am uitat să amintesc de toți, mai completați dvs.). ***După toată această înșiruire, se poate cădea în deznădejde și mulți pot gândi că totul este pierdut*** pentru creștini și pentru cei care nu acceptă să trăiască sub călcâiul necruțător al masoneriei, de parcă nu ne-ar fi suficientă "democrația"!

Fals! Nimic nu este pierdut atâta timp cât reușim să ne păstrăm trează atenția, **atâta timp cât vom reacționa fiecare după puterile noastre, căci suntem mulți.** Și, mai important decât toate, este să credem în puterea lui **Dumnezeu, Cel veșnic biruitor!**

- MIȘCAREA LEGIONARĂ -

Este o **organizație sută la sută creștină**, având la baza ideologiei sale legile fundamentale ale creștinismului!

Mișcarea Legionară este categoric și declarat împotriva tuturor acelora care vor să ne abată de la creștinism, căci aceasta are ca motivație să ne lipsească de marele nostru liant, **marele liant al poporului român, singurul refugiu** care ne-a mai rămas în vremurile grele pe care le trăim și pe care ni le pregătesc acești invadatori mai mult sau mai puțin vizibili.

Fără Biserica lui Hristos am deveni frunze în vânt, la dispoziția dușmanilor de 2000 de ani ai creștinismului (și, mai de curând, ai românismului)!

Legionarul este naționalist! **"Naționalist" înseamnă "Patria înainte de orice"!**

Legionarul nu atacă pe nimeni atâta timp cât sunt respectate interesele noastre naționale, religia, identitatea noastră.

Legionarul va lovi întotdeauna fără cruțare pe

toți cei care vor să ne distrugă, indiferent dacă se închină sau nu acești dușmani, indiferent la cine se închină. Nimeni nu ne poate contesta dreptul la supraviețuire.

Legionarul luptă după puterile lui împotriva federalizării României, ca și împotriva mondializării: noi ne mulțumim cu țara pe care ne-a dat-o Dumnezeu; putem trăi fără excursii în Bahamas! Pentru că avem o țară blagoslovită de Dumnezeu.

Mondializare vor aceia care nici cu sutele de miliarde de dolari nu își pot face o țară în care să se simtă în siguranță (care au acum o țară care, oricât ar cosmetiza-o, tot ce a fost rămâne!)

Mișcarea Legionară a fost creată, cu ajutorul lui Dumnezeu, ca reacție de împotrivire la invazia promotorilor masoneriei.

Dacă vine cineva cu ***argumentul pueril că Bălcescu, Kogălniceanu, etc., etc., au fost masoni***, îi voi răspunde că toate acele lucruri făceau parte **din planurile pe termen lung ale masoneriei**, și nu se făcea din dragoste de români!

*Vreți să faceți o **apreciere** asupra capacității de acțiune - ca să nu zicem de sacrificiu - a unei persoane pentru cauza românismului și a creștinismului?*

Vedeți cum răspunde la o singură întrebare: *"SUNTEȚI NAȚIONALIST?"*

Din răspunsul pe care îl veți primi veți vedea curajul sau lașitatea, atașamentul sau indiferența, fermitatea sau oportunismul, privirea limpede și directă sau piezișă, și ajunge!

ÎNTREBAREA LUNII SEPTEMBRIE: Ce înseamnă "corectitudinea politică"?
PREMIU: *"Dot la! (Să rămână doar cenușa!)"* – Pamfil Șeicaru.

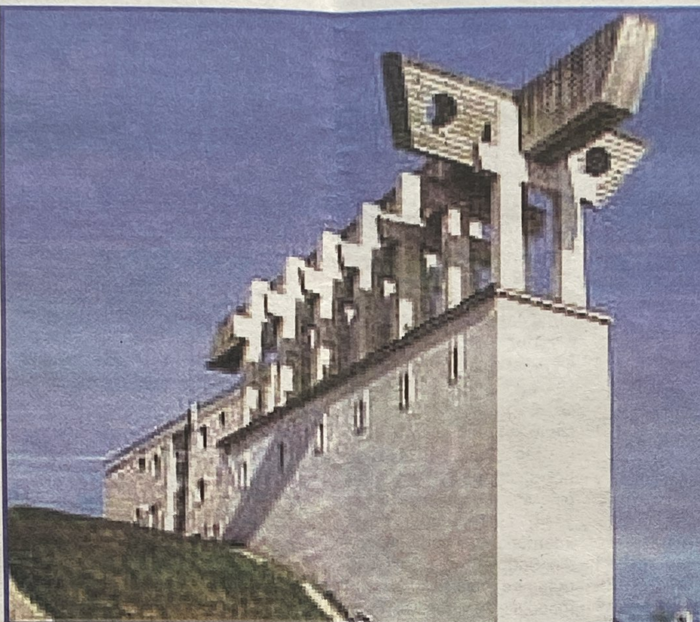
Poşta Redacţiei

ABONAMENTE PE ADRESA:
Marius Prichici OP 32, CP 157 Bucureşti
Tel.: 0746 700117
Preţul unui abonament pentru un an:
50 RON pentru **ţară** (Bucureşti şi provincie); **70 RON** pentru **Europa**; **130 RON** pentru **Canada, SUA, Australia.**
Se pot face abonamente pentru minim jumătate de an.
CONT lei: RO07CECEB10008RON3751727
CONT euro: RO52CECEB100B2EUR3751731

Diana Grigoraş – Ploieşti:: Fotografia de pe prima pagină a revistei de luna trecută reprezintă imaginea statuii lui Decebal, de lângă Orşova, cea mai înaltă sculptură în piatră din Europa, având 40 metri.

Lucian Pătraşcu – Braşov: Din păcate nici noi nu ştim foarte multe în legătură cu acest subiect., dar, oricum, ştim ceva mai mult decât dvs., aşa că vă expunem pe scurt: cca. 60.000 de persoane s-au alăturat acţiunii depuse la Tribunalul comercial din Viena împotriva Facebook de către studentul la Drept Max Schrems care acuză reţeaua de socializare de încălcarea confidenţialităţii datelor utilizatorilor săi. La începutul lui august aprox. 17.000 de persoane se alăturaseră acţiunii, însă numărul acestora a crescut la 60.000. Schrems a spus că ecoul la apelul său a fost "colosal, mai mult decât s-a aşteptat", precizând că majoritatea persoanelor care i s-au alăturat sunt din Europa. "Mulţi oameni spun că în cele din urmă cineva face ceva în această direcţie", a adăugat Max Schrems. Acesta reproşează Facebook inclusiv faptul că reţeaua de socializare a ajutat Agenţia Naţională de Securitate din Statele Unite ale Americii în derularea programului "Prism", care a folosit datele personale ale utilizatorilor mai multor servicii online, inclusiv cele ale Facebook, considerată cea mai mare reţea de socializare din lume şi care are 1,32 miliarde de utilizatori. Facebook "ştie" şi reţine tot despre utilizatorii lui, chiar şi ceea ce a fost şters personal de pe site sau protejat de vizualizări străine. Max Shrems a trimis câteva solicitări companiei cu rugămintea de a-i oferi informaţiile de pe site-ul lui şi a primit prin mail viaţa lui personală din ultimii 3 ani pe 1200 de pagini sub formă de file pe CD. Informaţia a fost împărţită în 57 de categorii, incluzând opinii religioase şi politice, toate comentariile pe care cândva le-a trimis sau le-a primit utilizatorul - absolut tot, chiar şi ceea ce fusese şters şi nu mai era disponibil pentru utilizator în regim obişnuit. Tânărul nu are încă un plan de luptă pentru inviolabilitatea vieţii personale.

Monumentul deţinuţilor politici de la Aiud

Gheorghe Cernat – Arad: Puţini ştiu că Mugur Isărescu este membru al grupării masonice care face jocurile în economia mondială – Comisia Trilaterală. În ciuda schimbărilor de pe scena politică românească este de 24 de ani guvernator al Băncii Naţionale. Cei care nu cunosc apartenenţa lui la masonerie cred că se menţine pentru că este un tip excepţional, un mare economist etc. Aiurea! A fost menţinut pe această poziţie la presiunile organismelor financiare mondiale care au ameninţat că îşi retrag împrumuturile acordate României de fiecare dată când s-a pus problema schimbării din funcţie a lui Isărescu. Explicaţia susţinerii trebuie căutată în perioada cât acesta a lucrat la Institutul de Economie Mondială din Bucureşti. Datorită acestei poziţii, Isărescu mergea deseori în SUA încă dinainte de 1989. Acolo a fost racolat de Consiliul pentru Relaţii Externe (Council of Foreign Relations - CFR) care avea nevoie să-şi implanteze în România un om pe care să se poată baza. După evenimentele din decembrie 1989 Isărescu a fost imediat activat. A petrecut o scurtă perioadă ca reprezentant comercial al României la Ambasada din Washington, apoi a devenit guvernator pe viaţă al Băncii Naţionale. Misiunea sa era să se asigure că România va face împrumuturi înrobitoare care să o facă dependentă de organismele financiare internaţionale: Banca Mondială, Banca Europeană de Investiţii, Banca Europeană pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare şi Fondul Monetar Internaţional. Şi-o îndeplineşte peste aşteptările stăpânilor săi. Dintr-o ţară care în decembrie 1989 nu avea deloc datorii, România avea în 2008 datorii externe declarate de 45 miliarde euro şi Dumnezeu ştie la cât se cifrează azi.

Ilie Popescu – Timişoara: "*Francmasoneria este o organizaţie evreiască, ale cărei simboluri, parole convenţionale, grade şi chiar istoria sunt evreieşti de la început până la sfârşit*" - aşa o caracterizează publicaţia evreiască *"Israelite of America"*. Iar masonul Jean Bidegain, autorul cărţii "Măşti şi feţe masonice", într-un discurs rămas celebru, ţinut în faţa Marelui Orient al Franţei în 1905, spunea, de asemeni: "Evreii, atât de remarcabili prin instinctul lor de dominaţie şi prin ştiinţa lor de a guverna, au creat francmasoneria ca să înroleze într-însa oameni care, neaparţinând neamului lor, se angajează totuşi să-i ajute în faptele lor, să colaboreze cu ei la stabilirea domniei lui Israel printre oameni". Şi Florin Becescu în cartea "Francmasoneria - crimă, spionaj, anarhie" (Ed. "Porunca vremii", Bucureşti, 1936), afirmă: "Conducerea supremă a francmasoneriei universale o deţine Ordinul internaţional evreiesc B'nai B'rith, cu sediul la Chicago, împreună cu formaţiile secrete ascendente: B'nai Mosche, B'nai Israel, B'nai Zion, dominate ocult, la rândul lor, de acei misterioşi Înţelepţi ai Sionului". Iar dr. Vasile Trifu în "Buletinul anti-iudeo-masonic" comenta următoarea ştire apărută în "Ordinul Masonic Român" din aprilie 1929, astfel:: "Octavian Goga militează pentru fondarea Blocului creştin francmasonic.. Dl. O. Goga, deşi este mason, habar n-are de rostul francmasoneriei, căci şi-a permis să vorbească în lojă despre creştinism – greşeală ce masonii nu îi vor ierta niciodată. Dl. Goga a mers aşa de departe cu naivitatea sa, încât a propus ca Loja Naţională să se numească Loja Creştin-Naţională." Poate vom face un articol despre acest subiect într-unul din numerele viitoare.

Angela Toader – Câmpulung: Aveţi în imaginea alăturată "Monumentul Eroilor" (al deţinuţilor politici) de la Aiud (locul predilect de întemniţare a legionarilor şi în vremea lui Antonescu, şi a comuniştilor). Construcţia a durat şapte ani (1992 – 1999). A fost proiectată de arh. Anghel Marcu, benevol, iar banii pentru materiale s-au strâns din donaţiile foştilor deţinuţi supravieţuitori. Un fundament masiv adăposteşte în interior biserica mănăstirii de la Aiud, iar deasupra lui se înalţă 14 cruci din marmură albă dispuse în două şiruri de câte şapte, pe acestea sprijinindu-se o cruce enormă, simbol al calvarului neamului românesc pe care au urcat-o deţinuţii politici. Edificiul se află la marginea cimitirului oraşului, pe locul unde au fost înhumate în groapă comună trupurile celor asasinaţi. Aici se adunau de Ziua Înălţării Crucii (14 septembrie), foştii deţinuţi şi prietenii lor.

Cornel Boiangiu – Sibiu: D-na Rodica Vrancu din Ploieşti citise ştirea în ziarul "Adevărul" şi ne întreba dacă Turnul Eiffel a fost realizat după o tehnologie inventată în România de ing. Gh. Pănculescu. Tot ceea ce am relatat corespunde întru totul realităţii, mai puţin ultima parte cu "Made in Reşiţa". Aveţi perfectă dreptate: pe piesele componente ale turnului Eiffel nu scrie "Made in Reşiţa – România". Aceasta este însă singura exagerare pe care am preluat-o din nebăgare de seamă şi din prea mult entuziasm la aflarea ştirii. Ne-am bazat pe mai multe surse, dar, din păcate, acestea reproduc toate cuvânt cu cuvânt ce a scris "Adevărul".

Remus Croitoru – Caracal: Într-adevăr, apelul pentru strângerea de ajutoare pentru sinistraţii de la dvs. a fost dat la postul local de televiziune din partea noastră, de către un camarad. Am aflat şi noi de la parohia care a gestionat alimentele şi hainele donate că în urma apelului volumul ajutoarelor s-a mărit de 4 – 5 ori, dar, cu toată sinceritatea, nu credem că avem vreun merit personal, ci că reacţia bucovinenilor la auzul cuvântului "legionar" se datorează bunului renume lăsat moştenire de legionarii Căpitanului!

Nicoleta Codrin

ISSN 1583-9311
Redactor-şef: **Nicoleta Codrin**
Colegiul de redacţie: Corneliu Mihai, Marius Prichici, Viorel Bîrzeanu, Vasile Păduraru
Secretar redacţie: Corneliu Mihai

Relaţii cu publicul: **Tel.: 0746 700117**
Marius Prichici OP 32, CP 157, Bucureşti
e-mail: cuvantul-legionar@zelea-codreanu.com

